

له بلاؤکراوه کانی سایتی ئیمان وهن

WWW.IMAN.COM

به شی یاساکانی مردو

(أَحْكَامُ الْمَيْتِ)*

پیوستیه کانی سه ره مه رگ (أَحْكَامُ الْمُحْتَضِرِ)

پیوسته نه خووش گومانی چاک به خوی خوی بیات^(۲۷۱)، و(توبه) بکات
 وپه شیمان بیته وه له و تاوانانه ی کردویه تی^(۲۷۲)، به تایبه تی مافه کانی
 خه لکی^(۲۷۳)، وه پیوستیشه له سه ره موسولمان سه ردانی برای نه خووشی
 بکات^(۲۷۴)،

* له دارپشتنی ئەم به شهی کتیبه که ماندا زور پشتمان به کتیبی (أَحْكَامُ الْجَنَائِزِ) ی
 شیخ (مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الألبانی) به ستوه ، بویه زوربه ی فه رموده کانی ئەم به شه
 ژماره کانی و(تَصْحِيحٌ وَتَحْسِينٌ وَتَضْعِيفٌ) یمان له و کتیبه به نرخه وه وه رگرتوه ، تکایه
 ناگادار بن .

(۲۷۱) له بهر فه رموده که ی (جَابِرِ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی: له
 پیغه مبه ری خوام (ﷺ) بیست پیش وه فات کردنی به سی رۆژ فه رموی: ((لَا يَمُوتَنَّ
 أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واته: هیچ که سیکتان نه مریت (ئیللا)
 گومانی چاک به خوی گوره بیات [رواه مسلم (۴/۲۲۰/۲۸۷۷)].

(۲۷۲) له بهر ئەو هه موو فه رمانانه ی خوا و پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له قورئان
 وه فه رموده دا . له وانه فه رموده که ی خوی گوره له سوره تی (النور: ۳۱) دا که ده فه رمی:
 ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ واته: په شیمان بینه وه و
 بگه رینه وه بۆ لای خوی گوره هه مووتان ئەی باوه رداران بۆ ئەوه ی سه رفران بن .

(۲۷۳) له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا
 (ﷺ) فه رموی: ((مَا حَقُّ إِمْرِيءٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ ، وَلَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَهُ
 فِيهِ إِلَّا وَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ)) واته: حه ق نییه مروئی موسولمان شتیکی هه بیئت

بیه‌ویت و سه‌سیتی پی بکات ، له دوو شهو زیاتر بمینیتته‌وه (ئیللا) وه‌سیه‌ته‌که‌ی نوسیبیتته‌وه له لای خوئی [رواه البخاری (۲۵۵ / ۵ / ۲۷۳۸) ومسلم (۱۲۴۹ / ۳ / ۱۶۲۷) وغیرها].

(۲۷۴) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی : له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بیست که‌وا فه‌رمووی: ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ)) واته: مافی موسولمان له سه‌رموسولمان پیئجه: وه‌لام دانه‌وه‌ی (سلام) کردن ، وه سه‌ردانی نه‌خوش ، وه شوینکه‌وتنی جه‌نازه ، وه وه‌لام دانه‌وه‌ی (دَعْوَةُ) کردن بو نان خواردن ، وه دوعا کردنی پژمین - نه‌گه‌ر پژمی و ووتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ، ئه‌و پیی بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) ، ئه‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ وه‌لی: (يَهْدِيكَ اللَّهُ وَيُصَلِّحُ بِأَلْفِكَ) - [رواه البخاری (۱۱۲ / ۳ / ۱۲۴۰) ومسلم (۱۷۰۴ / ۴ / ۲۱۶۲)].

وه سوننه‌ته ته‌لقین کردنی نه‌خوش له سه‌ره‌مه‌رگدا^(۲۷۵) ، وه نه‌گه‌ر مرد چاوه‌کانی دابخریت و دوعای خیری بو بکریت^(۲۷۶) ، وه هه‌موو لاشه‌ی دابیوشریت^(۲۷۷) ، وه په‌له‌ش بکریت له ئاماده‌کردنیدا^(۲۷۸) ،

(۲۷۵) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) واته: مردوه‌کانتان یاد بخه‌نه‌وه به لا‌إلهَ إِلَّا اللَّهُ [رواه مسلم (۶۳۱ / ۲ / ۹۱۶) وأبو داود (۳۸۶ / ۸ / ۳۱۰۱) مع العون والترمذی (۲۲۵ / ۲ / ۹۸۳) وغیرهم].

مه‌به‌ست له ته‌لقین کردنی نه‌وه‌یه: به‌رده‌وام نه‌وانه‌ی له ده‌روبه‌ری دان (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بخه‌نه‌وه یادی ، وه هه‌ولی له گه‌لدا بده‌ن به نه‌رمی که‌وا به‌رده‌وام بیلیته‌وه ، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمی: ((مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)) واته: هه‌ر که‌سیک دواین ووتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیئت ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه [رواه أبو داود (۳۸۵ / ۸ / ۳۱۰۰) مع العون ، عن معاذ بن جبل وهو حديث صحيح ، برواه الإرواء (۶۸۷)].

(۲۷۶) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاته ژووره‌وه بو لای (أَبُو سَلَمَةَ) بینی چاوی برپوه‌ته پشت سه‌ری ، جا چاوه‌کانی نوقاند وه‌رمووی: ((إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ البَصَرُ)) واته: به راستی گیان کاتیک ده‌رده‌کریت چاو له شوینی ده‌چیته . جا که‌سانیک له که‌س و کاری نار‌ه‌حه‌ت بوون - و دوعایان له خویمان ده‌کرد - جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((لَا تَدْعُوا

عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بَخِيرٍ ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَىٰ مَا تَقُولُونَ)) واته: دوعا له خوتان مه‌که‌ن مه‌گه‌ر به چاکه بیټ ، چونکه فریشته‌کان (آمین) ده‌که‌ن له سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یلټین ، پاشان فه‌رمووی : ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ . وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ)) [رواه مسلم (۶۳۴/۲) / ۹۲۰].

(۲۷۷) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوْفِي سَجِي بَبْرَدِ حَبْرَةَ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک وه‌فاتی کرد به پو‌شاکیکی (حبرة) داپو‌شرا [رواه البخاری (۱۱۳/۳) / ۱۲۴۱] ومسلم (۶۵۱/۲) / ۹۴۲].
(حبرة) : جو‌ریکه له پو‌شاککی یه‌مه‌نی .

(۲۷۸) له به‌ر فه‌رمووده‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ ، فَإِنَّ تَكُ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا عَلَيْهِ ، وَإِنْ تَكُنْ غَيْرَ ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ)) واته: په‌له بکه‌ن له جه‌نازه‌دا ، جا ئه‌گه‌ر چاک بیټ ئه‌وه چاکه‌یه‌که پی‌شی ده‌خن بو‌ی ، وه ئه‌گه‌ر چاکیش نه‌بوو ئه‌وه شه‌ریکه‌و له ملی خوتانی ده‌که‌نه‌وه [رواه البخاری (۱۸۲/۳) / ۱۳۱۵] ومسلم (۶۴۴/۲) / ۶۴۴].

ئهم فه‌رمووده‌یه به‌ واتایه‌کی گشتی فه‌رمان به‌ په‌له کردن ده‌کات ، به‌لام فه‌رمووده‌که‌ی (الحصين بن وحوح) ده‌رباره‌ی (طلحة) ((.. وَعَجَلُوهُ ، فَإِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِجِيْفَةِ مُسْلِمٍ أَنْ تُحْبَسَ بَيْنَ ظَهْرَانِي أَهْلِهِ)) واته: وه په‌له‌ی لی بکه‌ن ، چونکه نابیت لاشه‌ی موسولمان گیر بدریټ له ناو که‌س وکاریدا . (ضعیف) ه [بروانه أحكام الجنائز (۱۳)] .
وه فه‌رمووده‌که‌ی (علي) یش : ((ثَلَاثٌ لَا يُؤَخِّرُنَ الصَّلَاةَ إِذَا أَتَتْ ، وَالْجَنَازَةَ إِذَا حَضَرَتْ ، وَالْأَيْمُ إِذَا وَجَدَتْ كُفْنًا)) واته: سیان دوا ناخرین : نویژ ئه‌گه‌ر کاتی هات و جه‌نازه ئه‌گه‌ر ناماده کرا و ... (ضعیف) ه [بروانه ضعيف الجامع (۲۰۶۲)] .
وه قه‌رزاریکانی بیژیردریټ (۳۷۹) .

(۲۷۹) له به‌ر فه‌رمووده‌ی زور ، له‌وانه فه‌رمووده‌که‌ی (أبو هريرة) ه (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ ، حَتَّىٰ يُقْضَىٰ عَنْهُ)) واته: نه‌فسی باوه‌پردار هه‌لبه‌ستراوه به‌ قه‌رزه‌که‌یه‌وه تا بو‌ی ده‌دریټه‌وه [رواه الترمذی (۳۸۹ / ۱۰۷۸) / ۳۰] وابن ماجه (۸۰۶ / ۲) / ۲۴۱۳] وهو حديث صحيح ، بروانه المشكاة (۲۹۱۵) وصحيح ابن ماجه (۱۹۵۷)] .

تیبینی :

(أ) دروسته بۆ کهس و کاری مردو ته ماشای دهم و چاوی بکهن و ماچی

بکهن:

له بهر فهرموده کهی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فهرموی: ((أَنْ النَّبِيِّ)) (دَخَلَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ ، فَكَشَفَ عَنْ وَجْهِهِ ثُمَّ أَكَبَّ عَلَيْهِ فَقَبَّلَهُ ، وَبَكَى ، حَتَّى رَأَيْتُ الدَّمُوعَ تَسِيلُ عَلَى وَجْهِهِ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) چوه ژورده وه بۆ لای (عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ) کاتی که وه فاتی کردبوو ، جا سهری دهم و چاوی هه لدايه وه پاشان باوه شی پیدا کرد و ماچی کرد و گریا تا بینیم فرمیسک به گۆنایدا دهاته خواره وه [رواه ابن ماجه (۱/۴۶۸/۱۴۵۶) وابو داود (۸/۴۴۳/۳۱۴۷) والترمذی (۲/۲۲۹/۹۹۴) وهو حدیث صحیح ، بیروانه الإرواء (۶۹۳) و صحیح ابن ماجه (۱۱۹۱)].

(ب) دروسته گریان له سهه مردو تا سن رۆژ:

له بهر فهرموده کهی (عبد الله بن جعفر) (خوایان لی رازی بیئت) کهوا فهرموی : ((أَنْ النَّبِيِّ)) (أَمَهْلَ آلِ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ ، ثُمَّ أَتَاهُمْ فَقَالَ: لَا تَبْكُوا عَلَيَّ أَحْيَا بَعْدَ الْيَوْمِ ...)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) تا سئ رۆژ مؤله تی به کهس و کاری (جعفر) دا کهوا بیئت بۆ لایان ، پاشان هات بۆ لایان و فهرموی: ئیتر پاش ئه مرۆ بۆ براکه م مه گرین ... [رواه أبو داود (۴/۴۱۹۲) والنسائی (۸/۱۸۲) وهو حدیث صحیح ، بیروانه صحیح النسائی (۴۸۲۳)].

وه پیویست (وَأَجِبْ) ه له سهه کهس و کاری مردوه که کاتی که هه والیان پی ده گات ئارام بگرن و رازی بین به قهدهری خوا ، له بهر فهرموده ی خوای گه وره له سوره تی (البقرة: ۱۵۵-۱۵۷) دا که ده فهرمی: ﴿ وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ، الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ، أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴾ واته: وه بی گومان ئیوه تا قی ده کهینه وه به هه ندیک له ترس و برسیتی و کهم کردنه وه ی مال و زیانی گیانی و به رهه م و ده ست کهوت ، وه مژده بده _ ئه ی پیغه مبهر _ به ئارام گران ، به وانه ی کهوا هه ر کاتی که تووشی به سهه هات و نارحه تی بین ده لئین : به راستی ئیمه هه مو مولکی خواین وه ئیمه هه ر بۆ لای ئه وه ده گه پئینه وه ، ئه وانه - ی وا ده لئین - سلوات و به زه یی خوایان له سههه ، وه هه ر ئه وانه ن هیدایه ت دراوه کان .

وه هه روه ها دوعای خیریش بکهن بۆ خوایان ، له بهر فهرموده کهی (أُمِّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فهرموی: بیستم پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده یفه موو: ((مَا مِنْ

مُسْلِمٌ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) واته: هر موسولمانیک کاتیک که تووشی به سه‌رهاتیکی ناره‌حت ده‌بیّت ، جا ئه‌وه بلّیت که خوا گه‌وره فه‌رمانی پیّ کردوه: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، (ئیللا) خوا له‌وه باشتر ده‌خاته جیگه‌ی . (أُمُّ سَلَمَةَ) فه‌رموی : جا کاتیک (أَبُوسَلَمَةَ) وه‌فاتی کرد ، ووتم : چی موسولمانیک له‌(أَبُوسَلَمَةَ) باشتره ، یه‌که‌م مالّ بوو له پیّناوی خوادا کۆچی کرد ؟ پاشان دوعاکه‌م کرد ، جا خوای گه‌وره پیّغه‌مبه‌ری خوای خسته جیگه‌ی بۆم [رواه مسلم (۲/۶۳۱/۹۱۸)].

وه‌هرامیشه له‌سه‌ر که‌س وکاری مردو شیوه‌ن کردن و له‌خودان و جل و به‌رگ درین و سه‌رتاشین و سه‌ر رووت کردن ، له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمودانه :

(أَبُومَالِكِ الْأَشْعَرِيِّ) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا پیّغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموی: ((أَرْبَعٌ فِي أُمَّتِي مِنْ أُمُورِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَثْرُكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ ، وَالْأَسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ ، وَالنِّيَاحَةُ ، وَقَالَ: النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَثْبُ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)) واته: چوار شت هه‌یه له‌ئومه‌ته‌که‌مدا له‌کاری نه‌فامیه ، وه‌هر وازیشی لی ناهینن : شانازی کردن به‌کاری باوک و باپیران ، و تانه‌دان له‌نه‌سه‌ب ، و تالو‌گری و ئه‌ستیره‌ناسی ، و شیوه‌ن کردن ، وه‌فه‌رموی: ئافره‌تی شیوه‌ن که‌ر ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بیته‌وه پیّش مردنی ، ئه‌وه له‌رؤزی دواپیدا ده‌وه‌ستینریت وکراسیکی قه‌ترانی ره‌شی له‌به‌ردایه و پیستیشی یه‌ک قات زامدار و گه‌ر و گوله [رواه مسلم (۲/۶۴۴/۹۳۴)].

جا به‌و دوو پۆشاکه‌ ئه‌وه‌نده‌ی تر سزای ئافره‌تی شیوه‌ن که‌ر ناره‌حت تر ده‌بیّت . وه‌(أَبُومُوسَى) (خوای لی رازی بیّت) فه‌رموی: ((أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِيءٌ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَّةِ)) واته: من به‌ریم له‌وه‌ی پیّغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خوای لی به‌ریی کردوه ، له‌ئافره‌تیک ده‌نگ به‌رز کاته‌وه و شیوه‌ن بکات ، وه‌له‌ئافره‌تیکیش سه‌ری بتاشیت له‌به‌ر موسیبه‌ت ، وه‌له‌ئافره‌تیکیش کراسه‌که‌ی ده‌دریّت [رواه البخاری (۳/۱۶۵/۱۲۹۶) و مسلم (۱/۱۰۴/۱۰۰۱) و غیرهما].

ئەوانەى پېويستە بۆ مردو بىكرىت

(مَا يَجِبُ لِمَيِّتٍ)

يەكەم : شۆردنى مردو

مردو شۆردن پېويست(واجب)ە لە سەر زىندووان^(۲۸۰) ،

(۲۸۰) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا فەرمووى : پياويك ووشترەكەى مىلى شكاند و ئىمەش لە گەل پىغەمبەرى خوادا بووين (ﷺ) ، جا ئەویش (إِحْرَام)ى بەستبوو ، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((إِغْسَلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَكَفَّنُوهُ فِي تَوْبَيْنٍ ، وَلَا تُحَنِّطُوهُ ، وَلَا تُحَمِّرُوا رَأْسَهُ ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّياً)) واتە: بيشۆرنەو بە ئاو و بە (سدر) ، وە كفى بكن لە دوو پۆشاكدا ، وە بۆنى خۆشى لى مەدەن و سەرى دامەپۆشن ، چونكە خواى گەورە لە رۆژى قىامەتدا بە (مُلبياً) زىندوى دەكاتەو [رواه البخارى (۱۲۶۷/۳) /مسلم (۱۲۰۶/۸۶۵/۲)] .

(مُلبياً) واتە: بە ئىبحرامەو و بە دەم ووتنى ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ...)) .
 وە لە بەر فەرموودەكەى (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خواى لى رازى بىت) كەوا فەرمووى:
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) هاتە ژوورەو بە لامان كاتىك كە كچەكەى وە فاتى كرد ، جا فەرمووى: ((إِغْسَلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتَنَ ذَلِكَ ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَاجْعَلْنَ فِي الْأُخْرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ ...)) واتە: بيشۆرنەو سى جار يان پىنج جار يان زياتر لەو ئەگەر بە باشتان بىنى ، بە ئاو و بە (سدر) ، وە لە دوایىن جاریدا (كَافُور)ى تىكەل بكن يان هەندىك لە (كَافُور) ... [رواه البخارى (۱۲۵۳/۱۲۵/۳)]
 و مسلم (۹۳۹/۶۴۶/۲) .

(سدر): گلاى دار كنار(گوه يژ) ه .

و ئەگەر كەس و كارى خوى بىكات ئەو چاكتەر ، بە مەرجىك ئەگەر يەك رەگەز(جىنس) بن^(۲۸۱) ، وە دروستە ئافرەت پىاوى خوى بيشواتەو ، وە هەر وەها بە پىچەوانەيشەو^(۲۸۲) ، وە سى جار دەيشۆرىت يان پىنج يان زياتر

به ناو و شتیك لاشه‌ی پاك بكاته‌وه ، وه دواين جاریشی هه‌ندیك بوئی خوش
تیكه‌ل به ناوه‌كه ده‌كریٔ (٢٨٣) ،

(٢٨١) چونگه ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوايان شووردوه خزم وكه‌سه‌کانی خوئی بوون ،
(علي)(خوای لی رازی بیٔ) ده‌فه‌رمی : ((غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) فَجَعَلْتُ أَنْظَرُ مَا
يَكُونُ مِنَ الْمَيِّتِ فَلَمْ أَرْ شَيْئًا ، وَكَانَ طَيِّبًا حَيًّا وَمَيِّتًا ﷺ)) واته : پیغه‌مبه‌ری خوام
(ﷺ) شوورده‌وه ، جا ته‌ماشام كرد ، ئه‌وه‌ی كه له مردودا دیاره ، هیچم نه‌بینی و
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به زیندویی و به مردویی هه‌ر بوئن خوش و جوان بوو [رواه ابن ماجه
(١٤٦٧/٤٧١/١) وهو حدیث صحیح ، بروانه صحیح ابن ماجه (١١٩٨)] .

وه ئه‌وه‌ی كه ده‌لین یه‌ك ره‌گه‌ز بن _ واته ئافره‌ت ئافره‌ت بیشواته‌وه ، وه پیاویش
پیاو بیشواته‌وه _ ، چونگه بینینی عه‌وره‌تی یه‌كتر حه‌رامه به زیندویی و به مردویش .

(٢٨٢) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (عائِشَة) (خوای لی رازی بیٔ) كه‌وا فه‌رمویی :
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (بَقِيع) گه‌راپه‌وه بینی من سه‌رم ده‌یه‌شیٔ و ده‌لیم : ئای سه‌رم ،
جا ئه‌ویش فه‌رمویی : ((بَلْ أَنَا وَرَأْسَاهُ ، مَا ضَرُّكَ لَوْ مِتَّ قَبْلِي فَغَسَلْتُكَ وَكَفَّنْتُكَ ثُمَّ
صَلَّيْتُ عَلَيْكَ وَدَفَّنْتُكَ)) واته : به‌لكو من ئای سه‌رم ، ئه‌ی(عائِشَة) ، پاشان فه‌رمویی :
چی زیانیكت كردوه ئه‌ی(عائِشَة) ، ئه‌گه‌ر پیشی من بمیریت ئه‌وه له سه‌رت پاده‌وه‌ستام و
ده‌مشووردیت و كفنم ده‌کردیت و نؤزم له سه‌ر ده‌کردیت و ده‌فنم ده‌کردیت (ده‌مناشتیٔ)
[رواه ابن ماجه (١٤٦٥/٤٧٠/١) والدار القطني (١١/٧٤/٢) والدارمي (٣٨-٣٧/١) وهو حدیث صحیح ، بروانه صحیح
ابن ماجه (١١٩٧)] .

(٢٨٣) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أُمُّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ)(خوای لی رازی بیٔ) بروانه
(پ ٢٨٠) .

مەگەر (إِحْرَام) ى حەججى بەستبىت^(۲۸۴)، وە لە لای راستەو وە لە ئەندامەكانى دەست نوێژەو دەست بە شۆردنى دەكرىت^(۲۸۵)، وە ئەو كەسەى لە جەنگى بى باوەراندا دەكوژرىت ناشۆرىتەو^(۲۸۶)، با لەش گرانىش بووىت^(۲۸۷)، وە سوننەتیشە بۆ ئەو كەسەى مردو دەشۆرىتەو خۆى بشوات^(۲۸۸).

(۲۸۴) ئەو مردو ى كە (إِحْرَام) ى حەججى بەستووىت ئاوەكەى بۆنى خۆشى تىكەل ناكرىت، لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) بېروانە (پ ۲۸۰).
(۲۸۵) لە بەر فەرموودەكەى (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىيانى فەرموو، كاتىك كە (زَيْنَبُ) ى كچيان شۆردەو: ((إِبْدَانٌ بِمِائِمْنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا)) واتە: لە لای راستەو وە لە ئەندامەكانى دەست نوێژەو دەست بە شۆردنى بكن [رواه البخاري (۱۳۰/۳) ومسلم (۶۴۸/۲) (۹۲۹)].

(۲۸۶) لە بەر فەرموودەكەى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كوژراوەكانى (أُحُدُ) ى دوو دوو لە پۆشاكى كدا كۆى دەكردهو، پاشان دەیفەرموو: ((أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ ؟)) واتە: كامەیان زۆرتەر قورئانى وەرگرتوو؟ جا ئەگەر ئاماژە بۆ يەككىيان بكرایە لە (لُحْدُ) ه كەدا پىش دەخرا، وە دەیفەرموو: ((أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ)) واتە: من شايتەم لە سەر ئەمانە. جا فەرمانى دا كەوا بە خوينەكانیانەوە بنیژرىن، وە نوێژى لە سەر نەكردن و نەيشیشۆردنەو [رواه البخاري (۱۳۴۷/۳)].

تیبىنى:

ئەو شەھیدانەى كە لە جەنگى بى باوەراندا نەكوژاون وەك، خنكا و رىبوار و ئەو ى بە نەخۆشى (طَاعُونَ) مردو، وە ئەو ى بە ناسك ئىشە مردووىت، وە ئەو ى دیوار و خانوو بە سەرىدا پوخاوى بىت و... ئەمانە دەشۆرىنەو و نوێژىشان لە سەر دەكرىت، بە بى هیچ جیاوازییەك. (النَّوَوِيُّ) (رحمەتى خوای لى بىت) وای فەرموو لە [المجموع شرح المهذب (۲۶۴/۵) دا، وە هەروەها (المهدي) یش لە [البحر (۹۶/۱) دا يە كراى (إِجْمَاع) ى هیناوەتەو لە سەر ئەو ى كە ئەمانە دەشۆرىنەو.

(۲۸۷) لە بەر فەرموودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا فەرمووى: بىستم پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتىك كە (حَنْظَلَةُ بْنُ أَبِي عَامِرٍ) كوژرا، پاش ئەو ى بەرانبەرى (أَبُو سُفْيَانَ) وەستاو، جا (شَدَّادُ بْنُ الْأَسْوَدِ) بەرز بووئەو بە سەرىدا و بە

شمشیر لی‌ی‌دا وکوشتی ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِنَّ صَاحِبَكُمْ تَغْسِلُهُ الْمَلَائِكَةُ فَاسْأَلُوا صَاحِبَتَهُ)) واته: به‌راستی هاو‌پیکه‌تان فریشته‌ده‌یشواته‌وه ، پرسیار له‌خیزانه‌که‌ی بکه‌ن . ئه‌ویش ووتی: کاتیک (حَنْظَلَةَ) بانگی غه‌زای بیست‌ده‌رچوو ، له‌شی‌گران بوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((لِذَلِكَ غَسَلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ)) واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌فریشته‌کان شور‌دیانه‌وه [رواه‌الحاکم (۵۰۴/۳) صحیح‌علی‌شرط‌مسلم‌ولم‌یخرجاه‌ووافقه‌الذهبی ، ورواه‌البيهقي أيضا (۱۵/۴) وسنده‌صحیح‌و‌رواه‌الطبراني في‌الکبير‌وقال‌الهيثمی‌واسناده‌حسن ، بروانه‌صحیح‌السيرة‌النبوية‌لإبراهيم‌العلي (ص‌۲۱۴‌الفقرة: ۳۳۹-۳۴۰)].

(۲۸۸) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ وَابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) ، بروانه

(پ ۶۶) .

دووهم: دا‌پوشین (کفن) ی‌کردنی مردو (تَكْفِينُ الْمَيِّتِ)

پیویست (و‌أَجِبْ) ه‌مردو دا‌پیوش‌ری‌ت _ (کفن) بکری‌ت _ به‌پوشاک‌یک‌ه‌موو لاشه‌ی دا‌پوش‌یت^(۲۸۹) ، وه‌سوننه‌ته‌له‌مال‌و‌پاره‌ی‌خوی (کفن) ی‌بو‌بکری‌ت ، ئه‌گه‌ر چی‌یه‌ک‌جلیشی‌ه‌بی‌ت^(۲۹۰) ،

(۲۸۹) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن‌عبّاس) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) ، بروانه (پ ۸۰) . وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو الزُّبَيْرِ) که‌وا‌گو‌یی‌له‌(جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بوو (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا‌باسی‌ئه‌وه‌ی‌ده‌گت‌رایه‌وه‌که‌وا‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) رُوْزِيْكَ ووتاری‌ده‌دا ، جا‌باسی‌ئه‌وه‌ی‌کرد‌که‌وا‌پیاویک‌له‌هاوه‌له‌کانی‌گیانی‌کیشراوه‌و(کفن) کراوه‌به‌نا‌ته‌واوی ، وه‌به‌شه‌ویش‌خراوه‌ته‌گور ، جا‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی‌کرد‌که‌وا‌پیاویک‌له‌شه‌ودا‌بنری‌ته‌گور‌تا‌نو‌یژی‌له‌سه‌ر‌ده‌کری‌ت ، مه‌گه‌ر‌نه‌توانری‌ت‌بمی‌نی‌ته‌وه‌تا‌رُوْزِ‌ده‌بی‌ته‌وه ، جا‌پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رموی: ((إِذَا كَفَّنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ)) واته: ئه‌گه‌ر‌یه‌کیکتان‌کفنی‌براکه‌ی‌کرد‌با‌به‌چاکی‌کفنی‌بکات [رواه‌مسلم (۹۴۳/۶۵۱/۲) و‌غیره].

(۲۹۰) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا‌فه‌رموی: له‌گه‌ل‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا‌دا (ﷺ) کۆچمان‌کرد‌مه‌به‌ستمان‌ره‌زامه‌ندی‌خوا‌بوو ، جا‌پادا‌شتمان‌که‌وته‌لای‌خوای‌گه‌وره ، لی‌مان‌ه‌ه‌بوو‌مرد‌وهیچ‌له‌پادا‌شته‌که‌ی - له‌دونیا - نه‌خوارد

له‌وانه (مُصَعَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ) (خوای لى رازی بیټ) ، وه لیثمان هه‌یه به‌رهمه‌که‌ی پیگه‌یشتوه ، لى‌ی ده‌کاته‌وه ، _ جا (مُصَعَّبُ بْنُ عُمَيْرٍ) _ له پوژى (أُحُد) دا کوژرا ، جا هیچمان نه‌بینیوه پی‌ی کفن بکه‌ین ته‌نھا (بُرْدَه) یه‌ک نه‌بیټ ، نه‌گه‌ر سه‌ریمان پی‌ی پپوشیایه هه‌ردوو پی‌ی ده‌که‌وته دهر ، وه نه‌گه‌ر هه‌ردوو پی‌یمان پی‌ی داپوشیایه سه‌ری ده‌که‌وته دهر ، جا پی‌یغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی‌ی کردین که‌وا سه‌ری داپوشین و(الأذخر) به سه‌ر هه‌ردوو پی‌یدا بکه‌ین [رواه البخاری (۱۲۷۶/۱۴۲/۳) ومسلم (۹۴۰/۶۴۹/۲)] .

(الأذخر): جوړه رووکیکی مه‌ککه‌یه .

وه سوننه‌تیشه نه‌گه‌ر هه‌یبیټ له سه‌ی پوژاکى سپیدا (کفن) بکریټ ، که‌وا کراس وکلأوی تی‌دا نه‌بیټ^(۲۹۱) ، وه بو‌نی خو‌شیشی پی‌وه بکریټ^(۲۹۲) .
وه شه‌هیدی جه‌نگ هه‌ر به پوژاکى خو‌یه‌وه ژیر خاک(دفن) ده‌کریټ^(۲۹۳) ، وه هه‌روه‌ها که‌سیکیش (إحرام) ی حه‌جی به‌ستوو بیټ هه‌ر به پوژاکى خو‌یه‌وه ژیر خاک ده‌کریټ ، به‌لام سه‌ری دانا پوژریټ و بو‌نی پی‌وه ناکریټ^(۲۹۴) .

(۲۹۱) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لى رازی بیټ) که‌وا فه‌رموی: ((دَخَلْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَقَالَ: فِي كَمْ كَفَنْتُمُ النَّبِيَّ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضَ سَحْوَلِيَّةٍ لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ . وَقَالَ لَهَا: فِي أَيِّ يَوْمٍ تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: أَرْجُوا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّيْلِ . فَنَظَرَ إِلَيَّ تَوْبٌ عَلَيْهِ كَانَ يُمْرَضُ فِيهِ ، بِهِ رَدَعٌ مِنْ زَعْفَرَانَ ، فَقَالَ: اغْسِلُوا تُوبِي هَذَا وَزِيدُوا عَلَيْهِ تُوبَيْنِ فَكَفَّنُونِي فِيهَا ، قُلْتُ: إِنَّ هَذَا خَلْقٌ . قَالَ: إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ ، إِنَّمَا هُوَ لِلْمَهْلَةِ . فَلَمْ يُتَوَفَّ حَتَّى أَمْسَى مِنْ لَيْلَةِ الثَّلَاثَاءِ ، وَدُفِنَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ)) واته: چوممه ژوره‌وه بو‌لای (أبو بكر) (خوای لى رازی بیټ) ، جا فه‌رموی: له چه‌ند (کفن) دا پی‌یغه‌مبه‌ری خواتان (ﷺ) (کفن) کرد ؟ نه‌ویش فه‌رموی: له سه‌ی پوژاکى سپی (سحولى) دا که‌وا نه کراسی تی‌دا بوو و نه کلأویش ، وه پی‌ی فه‌رموو: پی‌یغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له چی پوژیکدا وه‌فاتی کرد ؟ ووتی: له پوژى دوو شه‌مه‌دا . فه‌رموی: نه‌ی نه‌مپو چی پوژیکه ؟ ووتی: پوژى دوو شه‌مه‌یه . فه‌رموی: هیوام وایه له نیوان من وشه‌ودا . جا ته‌ماشای پوژاکى کرد که له

به‌ریدا بوو له نه‌خوشیکه‌یدا ، پاشان فہرموی: ئەم جلہی بہرم بشۆن و دوو پۆشاکێ تری بۆ زیاتر بکەن و بیکن بہ (کفن) بۆم ، جا منیش ووتم: بہ راستی ئەم جلہی بہرت کۆن بووہ ، فہرموی: بئی گومان زیندو له مردو مافدارترہ بہ پۆشاکہ تازہکہ ، ئەمہیش تہنہا بۆ (مُہلہ) یہ - (مُہلہ): ئەو چلکہ شلہ یہ کہ له مرۆقہوہ دہردہچیت پاش مردن - جا وەفاتی نہ کرد تا ئیوارہی سی شہ مہمہ ، جا پیتیش ئەوہی بہ یانی بییتہوہ (دفن) کرا [رواہ البخاری (۱۳۸۷/۲۵۲/۳)] .

(۲۹۲) له بہر ئەو فہرموودہ یہی کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((إِذَا جَمَرْتُمْ ، فَأَجْمِرُوهُ ثَلَاثًا)) واتہ: ئەگەر بۆن خوشتان کرد ، ئەوہ سی جار بۆنی خوشی پیوہ بکەن [رواہ أحمد (۳۳۱/۳) والحاکم (۳۵۵/۱) وقال صحیح علی شرط المسلم ووافقہ الذہبی وصححہ النووی فی المجموع (۱۹۶/۵) والألبانی فی احکام الجنائز (ل۶۴)] .

وہ (أَبُو سَعِيدٍ وَ إِبْنُ عُمَرَ وَ إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) وەسیتیان کردوہ کہوا (کفن) هکانیان بۆن خوش بکریت [فقہ السنہ (۴۳۶/۱)] .

(۲۹۳) له بہر فہرموودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) بپوانہ (پ ۲۸۶) . وہ بۆ کۆژراوہ کانی (أُحُد) پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((زَمَلُوهُمْ فِي ثِيَابِهِمْ)) واتہ: ہەر بہ جل و بہرگہ کانی خوینانہوہ بیانپچنہوہ [رواہ أحمد (۴۳۱/۵) بهذا اللفظ ، بپوانہ احکام الجنائز (ل۶۰)] .

(۲۹۴) له بہر فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) بپوانہ (پ ۲۸۰) .

سی یہم: نویری مردو

(صَلَاةُ الْمَيِّتِ)

نویری مردو فہرزی (کفایہ) یہ^(۲۹۵) ،

(۲۹۵) له بہر ئەوہی له پیغہمبہری خوا (ﷺ) و ہاوہ لانیہوہ و (تأبیت) بووہ کہوا فہرمانیان پی کردوہ ، وہ بہ بہردہوامیش کردویانہ ، لهوانہ فہرموودہ کہی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیاویک له ہاوہ لانی پیغہمبہر (ﷺ) له رۆزی (خَبِيرِ) دا وەفاتی کرد ، جا بۆ پیغہمبہری خوایان (ﷺ) باس کرد ، ئەویش فہرموی: ((صَلُّوا عَلَيَّ))

صَاحِبِكُمْ ، ...)) واته: نوێژ له سه‌ر هاوڕێکه‌تان بکه‌ن ، ... [رواه أبو داود (۲۶۹۳/۳۷۸/۷) وابن ماجه (۲۸۴۸/۹۵۰/۲) والنسائي (۶۴/۴)].

وه جاری وایش هه‌بووه له ژیانی پیغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) نوێژیان له سه‌ر مردو کردوه و به پیغه‌مبه‌ری خوایشیان رانه‌گه‌یاندوه ، وه‌ک له فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بیته) هاتوه که‌وا فه‌رمووی: (أَسُودَ) - پیاویک بوو یان ئافره‌تیک بوو - خزمه‌تی مزگه‌وتی ده‌کرد مرد ، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاگادار نه‌بوو به مردنی ، جا رۆژیک باسی کرد ، فه‌رمووی ((مَا فَعَلَ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ ؟)) واته: ئه‌وه چی به سه‌ردا هات ؟ ووتیان: مرد ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، فه‌رمووی: ((أَفَلَا أَدْنَتْكُمْوَنِي ؟)) واته: ئه‌ی بۆ منتان ئاگادار نه‌کرده‌وه ؟ ئه‌وانیش ووتیان: ئه‌و وابوو ، وابوو _ باسی به سه‌ر هاتیان کرد _ (أَبُو هُرَيْرَةَ) ووتی: له پله و پایه‌یان که‌م کرده‌وه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((فَدَلُّونِي عَلَى قَبْرِهِ)) واته: گۆره‌که‌یم پێ پیشان ده‌ن . جا هاته سه‌ر گۆره‌که‌ی نوێژی له سه‌ر کرد [رواه البخاری (۱۳۳۷/۲۰۴/۳) ومسلم (۹۵۶/۶۵۹/۲)].

پیشه‌وا له لای سه‌ریوه راده‌وه‌ستی بۆ پیاو ، وه له لای ناو راستیوه بۆ ئافره‌ت (۲۹۶) ، روو به‌ره‌و قیبله (۲۹۷).

(۲۹۶) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو غَالِبِ الْخَيَّاطِ) که‌وا فه‌رمووی: ((شَهِدْتُ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ صَلَّى عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ ، فَقَامَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَلَمَّا رَفَعَ ، أَتَى بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ أَوْ مِنَ الْأَنْصَارِ ، فَقِيلَ لَهُ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَذِهِ جَنَازَةُ فُلَانَةَ ابْنَةِ فُلَانَةَ فَصَلِّ عَلَيْهَا ، فَصَلَّى عَلَيْهَا ، فَقَامَ وَسَطَهَا ، وَفِينَا الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ الْعَدَوِيُّ ، فَلَمَّا رَأَى اخْتِلَافَ قِيَامِهِ عَلَى الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ ، قَالَ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَقُومُ حَيْثُ قُمْتَ ، وَمِنَ الْمَرْأَةِ حَيْثُ قُمْتَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا الْعَلَاءُ ، فَقَالَ : احْفَظُوا)) واته: له گه‌ل (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) دا (خوای لێ رازی بیته) نوێژم له سه‌ر جه‌نازه‌ی پیاویک کرد ، جا له لای سه‌ریوه راوه‌ستا ، پاشان جه‌نازه‌ی ئافره‌تیکی (قُرَيْشٍ) یان (أَنْصَارِ) یان هیئا و ووتیان: ئه‌ی (أَبُو حَمْرَةَ) نوێژی له سه‌ر بکه ، جا لای ناو راستی جیگا که‌وه راوه‌ستا _ جه‌نازه‌که به سه‌ر جیگایه‌که‌وه بوو _ ، جا (الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادٍ الْعَدَوِيُّ) مان له ناودا بوو ، کاتیکی بینی راوه‌ستانه‌که‌ی بۆ پیاو و ئافره‌ت جیاواز بوو ، ووتی: ئه‌ی (أَبُو حَمْرَةَ) ، به‌م شیوه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوات بینیه‌وه راوه‌ستاوه له سه‌ر جه‌نازه ، وه

له سهر ئافره‌تیش به‌و شیوه‌یه‌ی تو‌راوه‌ستا ، ئه‌ویش فه‌رمووی: به‌لئ ، (أَبُو غَالِبٍ) فه‌رمووی: جا (عَلَاء) به‌ری کرده لامانه‌وه و فه‌رمووی: ئه‌مه له به‌ر بکه‌ن [رواه ابو داود (۳/۵۳۳/۳) و الترمذی (۳/۳۵۲/۱۰۳۴) و ابن ماجه (۱/۴۷۹/۱۴۹۴) و هو حدیث صحیح ، بروانه المشكاة (۱۶۷۹) و صحیح ابن ماجه (۱۲۱۴)].

(۲۹۷) چونکه ئه‌مه‌یش نوێژه و هه‌ر وه‌کو نوێژه‌کانی تر وایه ، وه له به‌ر (أثر) هکه‌ی (نَافِع) له (إِبْنُ عُمَرَ) وه (خوایان لی رازی بیئت) ((أَتَّهُ صَلَّى عَلَيَّ تَسْعَ جَنَائِزٍ جَمِيعًا ، فَجَعَلَ الرَّجَالَ يَلُونَ الْإِمَامَ ، وَالنِّسَاءَ يَلِينَ الْقَبِيلَةَ ، فَصَفَهُنَّ صَفًا وَاحِدًا ، وَوَضَعَتْ جَنَازَةً أُمَّ كَلْتُومَ بِنْتَ عَلِيٍّ ، إِمْرَأَةً عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ، وَإِبْنُ لَهَا يُقَالُ لَهُ: زَيْدٌ ، وَضَعًا جَمِيعًا . وَالْإِمَامُ يَوْمَئِذٍ سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ ، وَفِي النَّاسِ إِبْنُ عُمَرَ ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ ، وَأَبُو سَعِيدٍ ، وَأَبُو قَتَادَةَ ، فَوَضَعَ الْغُلَامُ مِمَّا يَلِي الْإِمَامَ . فَقَالَ رَجُلٌ: فَأَنْكُرْتُ ذَلِكَ ، فَنَظَرْتُ إِلَى إِبْنِ عَبَّاسٍ ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ ، وَأَبِي سَعِيدٍ ، وَأَبِي قَتَادَةَ ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا ؟ قَالُوا: هِيَ السُّنَّةُ)) واته: كه‌وا (إِبْنُ عُمَرَ) نوێژی له سهر تو جه‌نازه کرد پیکه‌وه ، جا - جه‌نازه‌ی - پیاوانی له پاش پییشه‌وا (إِمَام) وه دانا ، وه - جه‌نازه‌ی - ئافره‌تانی له پاش قبیله‌وه - له نیوان پییشه‌وا و قبیله - دانا ، جا کردنی به‌یه‌ک ریز - له سهر درێژی - ، وه جه‌نازه‌ی (أُمَّ كَلْتُومَ بِنْتَ عَلِيٍّ) ی خیزانی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) و کوریکیشی که (زَيْد) ی ناو بوو به‌یه‌که‌وه دانا ، وه پییشه‌وایش له و پۆزه‌دا (سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ) بوو ، وه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و أَبُو هُرَيْرَةَ و أَبُو سَعِيدٍ و أَبُو قَتَادَةَ) یش له ناو خه‌لکه‌که‌دا بوون ، جا مناله‌که‌ی له پیش پییشه‌وا وه دانا ، جا پیاویک ووتی: من ئه‌وه‌م به‌باش نه‌زانی ، جا ته‌ماشای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و أَبُو هُرَيْرَةَ و أَبُو سَعِيدٍ و أَبُو قَتَادَةَ) م کرد ، ووتم: ئه‌مه چی‌یه ؟ ووتیان: ئه‌مه: سوننه‌ته [رواه النسائي (۷/۴) و هو اثر صحیح بروانه صحیح النسائي (۱۸۶۹) و أحكام الجنائز (ل ۱۰۳)].

چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سهر ده‌کات^(۲۹۸) ، یان زیاتر تا نو^(۹) (اللهُ أَكْبَرُ) به (اللهُ أَكْبَرُ) ی دابه‌ستنی نوێژه‌که‌وه^(۲۹۹) ، له پاش (اللهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌م سورته‌ی (الْفَاتِحَةَ) و سورته‌ی تری ده‌خوینیت^(۳۰۰) ،

(۲۹۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ وَكَبَّرَ أَرْبَعًا)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی مردنی (نَجَاشِي) بلاو کرده‌وه له و پۆزه‌دا که

تبییدا وه فاتی کرد ، جا ده رچوو بۆ (مُصَلَّى) و خه لکه که ی ریز کرد و چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سه ر کرد [رواه البخاری (۲۴۵/۱۱۶/۳) و مسلم (۹۵۱/۶۵۶/۲) و غیرهما].

(۲۹۹) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى) که وا فه رموی: ((كَانَ زَيْدٌ يُكْبِرُ عَلَيَّ جَنَائِزَنَا أَرْبَعًا ، وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَيَّ جَنَائِزَهُ خَمْسًا ، فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكْبِرُهَا)) واته: (زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ) له سه ر جه نازه کانمان چوار (تَكْبِيرِ) ی ده کرد ، به لام پوژیک له سه ر جه نازه یه ک پینج (تَكْبِيرِ) ی کرد ، جا پرسیارم لی کرد ئه ویش فه رموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) بهم شیوه یه (تَكْبِيرِ) ی ده کرد [رواه مسلم (۹۵۷/۶۵۹/۲) و غیره].

وه له بهر (أَتْرَهْ كَيْ) (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ) که وا فه رموی: ((أَنْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ صَلَّى عَلَيَّ سَهْلُ بْنُ حَنِيفٍ ، فَكَبَّرَ عَلَيْهِ سِتًّا ، ثُمَّ التَّفَّتْ إِلَيْنَا ، فَقَالَ: إِنَّهُ بَدْرِي)) واته: (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) له سه ر (سَهْلُ بْنُ حَنِيفٍ) شه ش (اللهُ أَكْبَرُ) ی کرد ، پاشان پووی کرده لامانه وه و فه رموی: ئه مه له وانه ن که له (بَدْرٍ) دا به شداریان کردوه [رواه الحاكم (۴۰۹/۳) و البیهقی (۳۶/۴) و إسناده صحيح ، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۳)].

وه (مُوسَى بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ) فه رموی: ((أَنْ عَلِيًّا صَلَّى عَلَيَّ أَبِي قَتَادَةَ فَكَبَّرَ عَلَيْهِ سَبْعًا وَكَانَ بَدْرِيًّا)) واته: (عَلِيٌّ) (خوای لی رازی بیئت) نوژی له سه ر (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کرد ، جا هوت (اللهُ أَكْبَرُ) ی له سه ر کرد ، وه (أَبُو قَتَادَةَ) له جهنگی (بَدْرٍ) دا به شداری کردبوو [رواه البیهقی (۳۶/۴) و إسناده صحيح بروانه أحكام الجنائز (۱۱۴)].

وه (عَبْدُ خَيْرٍ) فه رموی: ((كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكْبِرُ عَلَيَّ أَهْلُ بَدْرٍ سِتًّا ، وَعَلَى أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ خَمْسًا ، وَعَلَى سَائِرِ النَّاسِ أَرْبَعًا)) واته: ئیمامی (عَلِيٌّ) (خوای لی رازی بیئت) له سه ر ئه وانه ی له (بَدْرٍ) دا به شداریان کردوه شه ش (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد ، وه له سه ر هاوه لانی تری پیغه مبهری خوا (ﷺ) پینج (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد ، وه له سه ر خه لکی تر چوار (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد... [رواه الدار القطنی (۷/۷۳/۲) و البیهقی (۳۷/۴) و إسناده صحيح ، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۳)].

وه هه روه ها فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) نو (اللهُ أَكْبَرُ) ی کرد له سه ر (حَمْرَه) (خوای لی رازی بیئت) [رواه الطحاوی فی معانی الآثار (۲۰۹/۱) و الطبرانی فی الکبیر (۱۰۷/۳-۱۰۸) و إسناده حسن ، بروانه أحكام الجنائز للالبانی (ل ۸۲، ۱۰۴)].

(۳۰۰) له بهر فرموده‌کھی (طَلْحَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ) که‌وا فرمودی: ((صَلَّيْتُ خَلْفَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَى جَنَازَةٍ ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ [وَسُورَةَ ، وَجَهَرَ حَتَّى أَسْمَعْنَا ، فَلَمَّا فَرَغَ أَحَدْتُ بِيَدِهِ ، فَسَأَلْتُهُ ؟] قَالَ : [إِنَّمَا جَهَرْتُ] لِتَعْلَمُوا أَنَّهَا سُنَّةٌ [وَحَقٌّ])) واته: له پشٹی (ابن عباس) هوه (خوایان لی رازی بیئت) نویژم کرد له سهر جه نازیه‌ک ، جا (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) و سوره‌تیکی تری خوینده‌وه ، وه ده‌نگیشی به‌رز کرده‌وه تا وه‌کو بیستمان ، جا فرمودی: من ده‌نگم به‌رز کرده‌وه بوئه‌وه‌ی بزنانن که‌وا سوننه‌ته و حقه [رواه البخاری (۲۰۳/۳/۱۳۳۵) و أبي داود (۳/رقم/۳۱۹۸) و الترمذی (۲/۲۴۶/۱۰۳۲) و ابن ماجه (۱/۴۷۹/۱۴۹۵) و النسائي (۴/۷۴/۱۹۸۷) و ابن جارود في المنتقى (۲۶۴) و السياق للبخاري ، و الزيادة الأولى للنسائي ، و سندها صحيح ، و لابن الجارود منها ذكر السورة ، و لهما الثالثة بالسند الصحيح ، و للحاكم الثانية من طريق أخرى عن ابن عباس بسند حسن ، برواه أحكام الجنائز (ل۱۱۹)].

وه پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دووهم سه‌لاواتی ئیبراهیمی ده‌خوینیت ، وه پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی سئیه‌م و ئه‌و (تَكْبِير) ه‌کانی تریش ئه‌و دو‌عیانه ده‌خوینیت که له سوننه‌تدا هاتووہ^(۳۰۱)،

(۳۰۱) له بهر فرموده‌کھی (أَبُو أَمَامَةَ) که‌وا یه‌کئیک له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى) هه‌والی پی داوه: ((أَنْ السُّنَّةَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ أَنْ يُكَبَّرَ الْإِمَامُ ، ثُمَّ يَقْرَأُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ الْأُولَى سِرًّا فِي نَفْسِهِ ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى) ، وَيُخْلِصُ الدُّعَاءَ لِلْجَنَازَةِ فِي التَّكْبِيرَاتِ (الثَّلَاثِ) ، لَا يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ ، ثُمَّ يُسَلِّمُ سِرًّا فِي نَفْسِهِ)) واته: که‌وا سوننه‌ت وایه له نویژی جه نازهدا پی‌شه‌وا (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات پاشان (فَاتِحَةُ الْكِتَابِ) پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌م بخوینیت به بی ده‌نگی له بهر خویه‌وه ، پاشان سه‌لاوات له سهر پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى) بدات ، وه دو‌عا به (إِحْلَاص) هوه بو مردوه‌که بکات له پاش سئیه‌م (اللَّهُ أَكْبَرُ) که‌ی تر ، وه له (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه‌کانی تردا هیچ قورئانی تیدا ناخوینیت ، پاشان به ده‌نگی نزم له بهر خویه‌وه (سَلَام) ده‌داته‌وه _ به لای راستیدا _ [رواه الشافعي في الام (۱/۲۳۹۰-۲۴۰) و من طريق البيهقي (۴/۳۹) و ابن جارود (۲۶۵) عن الزهري عن ابي امامة برواه أحكام الجنائز (ل۱۲۱-۱۲۲)].

وه نهم دو‌عیانه له سوننه‌تدا هاتووہ:

(أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بیئت) فهرمووی: پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی له سه‌ر جه‌نازه‌یه‌ک کرد و فهرمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا وَشَاهِدِنَا وَعَانِبِنَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ)) واته: خوایه له زیندو و مردو و گه‌وره و چوک و نیر و می و ئاماده بوو و ئاماده نه‌بوومان ببوره ، خوایه ئه‌وه‌مان به زیندووی هیلا و تته‌وه ئه‌وه له سه‌ر باوهر بی‌هیلایته‌وه ، وه ئه‌وه‌شمانت ده‌مرینی له سه‌ر ئیسلام بمرینه ، خوایه له پاداشتی ئه‌م مردوه بی به‌شمان مه‌که وه‌له دواى ئه‌وه‌ش گومرمان مه‌که [رواه ابو داود(۳/۵۳۹/۳۲۰۱) و الترمذی (۳/۳۴۳/۱۰۲۴) و ابن ماجه(۱/۴۸۰/۱۴۹۸) و هو صحیح بروانه المشكاة(۱۶۷۵) و صحیح ابن ماجه(۱۲۱۷)].

وه فهرمووده‌که‌ی (عَوْفُ بْنُ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ) (خوای لى رازى بیئت) که‌وا فهرمووی: گویم له پیغمبه‌ری خوا بوو (ﷺ) کاتى نویژی له سه‌ر جه‌نازه ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَأَعْفُ عَنْهُ وَعَافِهِ وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ وَأَغْسِلْهُ بِمَاءٍ وَتَلْجٍ وَبَرْدٍ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى التُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ ، وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ)) واته: خوایه لى ببوره و به‌زییت پییدا بیته‌وه و عه‌فوی بکه و بیپاریزه ، وه پیزی لى بگره و شوینی چاک بکه ، وه بیشوره‌وه له گونا‌ه‌کانی به‌ئاو و به‌ور و ته‌رزه ، وه پاکی بکه‌روه وه‌ک چۆن جلی سپی له چلک پاک ده‌کریته‌وه ، وه مالکی بده‌ری له مال‌ه‌که‌ی دنیای باشتر بیئت ، وه که‌س و کاریک له که‌س و کارى خوئی باشتر ، وه ژنیک له ژنه‌که‌ی خوئی باشتر ، وه بیپاریزه له فیتنه‌ی گوپ و سزای دۆزه‌خ . (عَوْفُ) فهرمووی: جا ئاواته خواز بووم که‌وا من ئه‌و مردوه بوایه‌م ، بو ئه‌و دوعایه‌ی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) که بوی کرد [رواه مسلم (۳/۵۹-۶۰) و النسائي(۱/۲۷۱) و ابن ماجه(۱/۴۲۵۶)].

پاشان دوو(سَلَام) ده‌داته‌وه وه‌کو نویژه‌کانی تر^(۳۰۲) ، وه ده‌توانییت ته‌نها یه‌ک (سَلَام) یش بداته‌وه^(۳۰۳) .

وه سوننه‌ته قورئان خویندنه‌که به دهنگی نزم بیٚت^(۳۰۴)، وه دهست ته‌نھا بو(اللهُ اکْبَر)ی یه‌که‌می به‌رز بکاته‌وه^(۳۰۵)، وه دهستی راستی بخاته سهر دهستی چه‌پی وله سهر سینگی داینا، ههر وه‌کو نویژه‌کانی تر^(۳۰۶)، وه سوننه‌ته پییشه‌وا خه‌لکه‌که بکاته سی ریزه‌وه^(۳۰۷)،

(۳۰۲) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی: ((ثَلَاثٌ خَلَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَفْعَلُهُنَّ ، تَرَكَهُنَّ النَّاسُ ، إِحْدَاهُنَّ التَّسْلِيمُ عَلَى الْجَنَازَةِ مِثْلَ التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ)) واته: سی(۳) شت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یکرد، ئیستا خه‌لکی وازیان لی هیناوه، یه‌کیکیان (سَلَام) دانه‌وه‌ی جه‌نازه‌ی وه‌ک (سَلَام) دانه‌وه‌ی نویژ ده‌دایه‌وه [رواه البیهقی (۴۳/۴) وقال النووی (فی المجموع (۲۳۹/۵) اسناده جید، وفی مجمع الزوائد (۳۴/۳) قال: رواه الطبرانی فی الکبیر ورجاله ثقات، وبالجمله فإن إسناده حسن بروانه أحكام الجنائز (۱۲۷)].

(۳۰۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَكَبَّرَ عَلَيْهَا أَرْبَعًا ، وَسَلَّم تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی له سهر جه‌نازه‌یه‌ک کرد، جا چوار (اللهُ اکْبَر)ی کرد ویه‌ک (سَلَام)ی دایه‌وه [أخرجہ الدار قطنی (۱۹۱) والحاکم (۳۶۰/۱) وإسناده حسن بروانه أحكام الجنائز (۱۲۸)].

(۳۰۴) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أُمَامَةَ) بروانه (پ ۳۰۱) .

(۳۰۵) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٚت) ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةٍ فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، وَوَضَعَ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى)) واته: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (اللهُ اکْبَر)ی له سهر جه‌نازه ده‌کرد، وه هه‌ردوو دهستی به‌رز ده‌کرده‌وه له (اللهُ اکْبَر) یه‌که‌مدا، وه دهستی راستی له سهر دهستی چه‌پی داده‌نا [رواه الترمذی (۱۶۵/۲) والدار قطنی (۱۹۲) وهذا الحديث سنده ضعيف ولكن يشهد له حديث ابن عباس التالي الذي أخرجه الدار قطنی، بروانه أحكام الجنائز (۱۱۶)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ عَلَى الْجَنَازَةِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، ثُمَّ لَا يَعُودُ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ردوو دهستی به‌رز ده‌کرده‌وه له سهر جه‌نازه له (اللهُ اکْبَر)ی یه‌که‌مدا، پاشان دوو باره‌ی نه‌ده‌کرده‌وه [رواه الدار قطنی بروانه أحكام الجنائز (۱۱۶)].

(۳۰۶) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) پییشوو بروانه (پ ۳۰۵) .

وه هه‌روه‌ها بروانه (پ ۱۴۶) .

(۳۰۷) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) عَلَى جَنَازَةٍ وَمَعَهُ سَبْعَةٌ نَفَرٍ ، فَجَعَلَ ثَلَاثَةَ صَفَاً ، وَإِثْنَيْنِ صَفَاً ، وَإِثْنَيْنِ صَفَاً)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) نویژی له سهر جه‌نازه‌یه‌ک کرد و‌حه‌وت که‌سی له گه‌ل دابو ، جا سیانی کرده ریزی‌ک وه دووانیشی کرد به ریزیکی تروه دووی تریشی کرده ریزی‌ک [رواه الطبرانی فی الکبیر قال الهیثمی فی المجمع (۴۳۲/۳)].

وه نه‌م فه‌رموده‌یه به هیژ ده‌بیئت به فه‌رموده‌که‌ی (مَالِكُ بْنُ هَبِيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فه‌رموی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيُصَلِّي عَلَيْهِ ثَلَاثَةَ صَفُوفٍ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ اِلَّا اَوْجِبَ (وَفِي لَفْظٍ : اِلَّا غُفِرَ لَهُ))) واته: هیچ موسولمانیک نی یه بمریت ، و‌سی ریز له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره له تاوانه‌کانی خویش ده‌بیئت [رواه ابو داود (۳۱۵۰/۴۴۸/۸) مع العون والترمذی (۱۰۳۳/۲۴۶/۲) وابن ماجه (۱۴۹۰/۴۷۸/۱) وغیرهم وه حدیث حسن بروه احکام الجنائز (۱۰۰)].

وه چه‌ند کومه‌له‌که زورتر بن نه‌وه باشتره و سوود به‌خش تره بو مردوه‌که (۳۰۸) ، وه دروسته له مزگه‌وتدا نویژی له سهر بکریت (۳۰۹) ، به‌لام له ده‌روه و له شوینیکی دیاری کراودا بو نویژی مردو باشتره (۳۱۰) ، وه قه‌ده‌غه کراوه له ناو گوپرستاندا نویژی له سهر بکریت (۳۱۱) ، وه نویژی مردو له سهر شه‌هیدی جه‌نگ و مندالی پی نه‌گه‌یشتنوو پیویست نییه (۳۱۲) .

(۳۰۸) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فه‌رموی: ((مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّي عَلَيْهِ اُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ يَبْلُغُوْنَ مِائَةَ كَلِمَةٍ يَشْفَعُوْنَ لَهُ ، اِلَّا شَفَعُوْا فِيْهِ (وَفِي حَدِيْثٍ اٰخَرَ : غُفِرَ لَهُ))) واته: هر مردویه‌ک بمریت ، جا کومه‌لیک له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن ، که ژماره‌یان بگات به سه‌د که‌س ، هه‌موویان تکای بو بکه‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره لیی خویش ده‌بیئت [رواه مسلم (۹۴۷/۶۵۴/۲) والترمذی وصحه (۱۰۳۴/۲۴۷/۲) والنسائی (۷۵/۴)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى ﷺ) فه‌رموی: ((مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ ، فَيَقُومُ عَلَيْهِ جَنَازَتُهُ اَرْبَعُوْنَ رَجُلًا ، لَا يُشْرِكُوْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا اِلَّا شَفَعَهُمُ اللهُ فِيْهِ)) واته: هر پیاویکی موسولمان بمریت ، جا چل پیاو له موسولمانان نویژی له سهر بکه‌ن ، شه‌ریک بو خوا بریار نه‌ده‌ن (ئیللا) خوای گه‌وره تکاکه‌یان وه‌رده‌گریت [رواه مسلم (۹۴۸/۶۵۵/۲) وابو داود (۳۱۵۴/۴۵۱/۸) مع العون (وغیرهما)].

(۳۰۹) له بهر فہرمودہ کہی (عَبَادُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ) کہوا فہرموی: ((اَنَّ عَائِشَةَ اَمَرَتْ اَنْ يَمُرَّ بِجَنَازَةِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْمَسْجِدِ ، فَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ ، فَانْكَرَ النَّاسُ ذَلِكَ عَلَيْهَا ، فَقَالَتْ: مَا اَسْرَعَ مَا نَسِيَ النَّاسُ ! مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيَّ سُهَيْلُ ابْنِ الْبَيْضَاءِ اِلَّا فِي الْمَسْجِدِ)) واتہ: (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) فہرمانی کرد کہوا جہنازہ کہی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) بہ ناوی مزگہ وتدا تیپہ ریئن ، بوئوہی نوپڑی له سہر بکات ، جا خہ لکی پرخنہی ئوہیان لی گرت ، جا فہرموی : چہند زوو خہ لکی له بیریان چوو ، پیغہ مبهری خوا (ﷺ) له سہر (سُهَيْلُ بْنُ بَيْضَاءٍ) نوپڑی نہ کرد (ثیللا) له ناو مزگہ وتدا نہ بیئت [رواہ مسلم ۹۷۳/۶۶۸/۲] وغیرہ۔

(۳۱۰) له بهر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۲۹۸) .

(۳۱۱) له بهر فہرمودہ کہی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرموی: ((اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى اَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ الْجَنَائِزِ بَيْنَ الْقُبُورِ)) واتہ: پیغہ مبهری خوا (ﷺ) قہدہ غہی کردوہ کہوا نوپڑ له سہر جہنازہ بکریئت له ناو گورستاندا [أخرجہ الطبرانی فی المعجم الاوسط (۲/۸۰۱) وقال الهيثمي في المجمع (۳۶/۲) واسناده حسن ، بروانہ أحكام الجنائز (۱۰۸)].

(۳۱۲) له بهر فہرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بروانہ (پ ۲۸۶) .

وہ له بهر فہرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرموی: ((مَاتَ اِبْرَاهِيمُ ابْنُ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِيَةِ عَشَرَ شَهْرًا فَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)) واتہ: (إِبْرَاهِيمُ) کوری پیغہ مبهری خوا (ﷺ) وہ فاتی کرد کاتیک کہ تہمہنی ہہژدہ مانگ بوو ، جا پیغہ مبهری خوا (ﷺ) نوپڑی له سہر نہ کرد [رواہ ابو داود (۳۱۸۷/۴۷۶/۸) مع العون وهو حديث حسن الإسناد بروانہ صحيح أبي داود (۲۷۲۹)].

چہند تیپینیہک:

بہ کہم : دروستہ نوپڑ له سہر نہمانہ بکریئت :

(أ) مندال ہہتا نہ گہر له باریش چوو بیئت ، له بهر فہرمودہ کہی (المُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مبهری خوا (ﷺ) فہرموی: ((... وَالطُّفْلُ) وفي رواية: السَّقَطُ) يُصَلِّي عَلَيْهِ ، وَيُدْعَى لِوَالِدَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ)) واتہ: ... وہ مندال نوپڑی له سہر دہ کریئت ، وہ دوعای لیبورڈن وبہزہی بو باوک و دایکی دہ کریئت [رواہ

ابو داود (۶۵/۲) وابن ماجہ (۱/رقم/۱۵۰۷) والنسائی (۲۷۵/۱) والترمذی رقم (۱۰۴۲) وغیرہم وقال ابو داود وابن حبان (السقط) بدل (الطفل) وهو رواية للحاكم والبيهقي واحمد والحديث صحيح ، برواثة أحكام الجنائز (۸۰، ۷۳) وصحيح ابن ماجہ (۱۲۲۴).

(السَّقَطُ) : واته مندالی له بار چوو .

(ب) **شہید** ، فہرمودہ زورہ له سہر ئوہی کہوا دروستہ نوژی له سہر بکہیت له وانه فہرمودہ کہی (شَدَّادُ بْنُ الْهَادِ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: ((اَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ ، ثُمَّ قَالَ: أَهَاجِرُ مَعَكَ .. فَلَبِثُوا قَلِيلًا ، ثُمَّ نَهَضُوا فِي قِتَالِ الْعَدُوِّ ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ يُحْمَلُ قَدْ أَصَابَهُ سَهْمٌ .. ثُمَّ كَفَّنَهُ النَّبِيُّ ﷺ فِي جُبِّهِ ، ثُمَّ قَدَّمَهُ فَصَلَّى عَلَيْهِ ..)) واته: کہوا پیایکی دہشتہ کی ہات بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) جا باوہری پی ہیئا وشوینی کہوت ، پاشان ووتی : له گہلدا کوچ دہ کہم ، ... پاشان ہلسان بوجہنگی دوزمن ، جا ہیئایان بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہلگیرا بوو تیریک لیی دابوو ... پاشان پیغہمبہری خوا (ﷺ) کفنی کرد بہ (جُبُّ) کہی خوئی ، پاشان پیئشی خست و نوژی له سہر کرد ... [رواہ النسائی (۲۷۷/۱) والطحاوی فی شرح المعانی (۲۹۱/۱) والحاکم (۵۹۵/۳) والبیہقی (۱۶-۱۵/۴) وإسناده صحیح برواثة أحكام الجنائز (۶۱)].

(ج) **کہسیک له (حَدِّ) یکی خوادا بکوثریتہ وہ** ، له بہر فہرمودہ کہی (عُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: ئافرتیک له (جُہینة) ہات بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) و(حَامِلَه) بوو له (زِنَا) ، جا ووتی: ئہی پیغہمبہری خوا من تووشی (حَدِّ) یک ہاتووم ، له سہرم بہ جئی بہینہ ، جا پیغہمبہری خوایش بانگی سہرپہرشتیار (ولی) ہکہی کرد وفہرموی: ((أَحْسِنِ أَلَيْهَا ، فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَنْتَنِي بِهِ)) واته: چاک بہ له گہلیدا ، ئہ گہر سکی دانا ئوہ بیہینہ وہ بولام . ئویش جی بہ جئی کرد ، ... جا فہرمانی دا بہرد باران کرا ، پاشان نوژی له سہر کرد ، جا (عَمْر) فہرموی: ئہی پیغہمبہری خوا ئو (زِنَا) ی کردوہ ، تویش نوژی له سہر دہ کہیت ؟ پیغہمبہری خوایش فہرموی: ((لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ ، وَهَلْ وَجَدَتْ تَوْبَةً أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ تَعَالَى ؟)) واته: له راستیدا پہ شیمان بوونہ وہ یک پہ شیمان بوئوہ ئہ گہر دابہش بکریتہ سہر ہہفتا کہس له خہلکی (مَدِينَه) دا بہ شیمان دہکات ... [رواہ مسلم (۱۲۱/۵) وأبوداود (۲۳۳/۲) وغیرہما].

(د) له سهر كهسيكی تاوانبار وهك ، كهسيك خۆی كوشتیبیت ، یان دزی له دهستكهوتی جهنگی كردیبیت یان قهرزار بییت و نهیبیت بیداتهوه و كهس بۆی نه داتهوه و ... ، ئەمانه زانایان جیاوازی ئایه نوێژیان له سهر دهكریت یان نه ، ههندیکیان دهلین: له سهر هه موو كهسيك كه (أهل القبلة) بییت نوێژ دهكریت ، با چه ند تاوانباریش بییت - بهلام له ئیسلام دهر نه چووبیت _ ئەمهش پای (سُفْيَانُ الثَّوْرِي وَ إِسْحَاق) ه .

وه ئیمامی (أحمد) ده فهرمی: پێشهوا نوێژ له سهر كهسيك ناكات خۆی كوشتیبیت ، بهلام كهسانی تر نوێژی له سهر دهكهن .

وه (شَيْخُ الْإِسْلَامِ إِبْنُ تَيْمِيَّةَ) (پهحمهتی خوای لی بییت) ده فهرمی: ههركهسيك نوێژ نهكات له سهریان بۆ ئهوهی ببنه پهنه بۆ كهسانیکی تروهك ئهوان ، ئهوه چاكه ، وه ئهگه له رووكهش (ظاهر) دا نهيكات بهلام له پاش مله دا بيكات ، بۆ ئهوهی ههردوو بهرژه وهندی (مَصْلَحَة) هكه كو بكاتهوه ئهوه پێشتره لهوهی يهكێك له بهرژه وهندیكان بفهوتیت [الإختيارات العلمية (٥٢٤) بپوانه أحكام الجنائز (٨٣-٨٤)].

.....

(ه) كهسيك له ولاتیكدا بمریت كهس نوێژی له سهر نهكریبیت: ئهوه دروسته نوێژی له سهر بكهیت له شوینی خۆتهوه به (صَلَاةُ الْغَائِبِ) ، له بهر فهرمووده كهی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) كهوا پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نوێژی (غائب)ی له سهر (نَجَاشِي) كرد [رواه البخاري (٣/١٥٧، ١٥٥، ١٤٥، ٩٠، ١٤٥، ١٥٥، ١٥٧/٣) ومسلم (٥٤/٣) وبقية الجماعة ، وه ههروهها بپوانه (٢٩٨) ، وأحكام الجنائز (٨٩-٩٣)].

دووهم: وه جهرامه نوێژ كردن و داواي لی بوردن و بهزهیی له خوای گهوره بۆ بی باوهرو دوو پوههكان (الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ)

له بهر فهرموودهی خوای گهوره له سوره تی (التوبة: ٨٤) دا كه ده فهرمی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَأْوَاهُمْ فَاسِقُونَ﴾ واته: ئهوی موحه ممه د ههركاتیک يهكێك لهوانه مرد ، ئهوه ههركیز نوێژی له سهر مهكه ، وه له سهر گۆره كهیشی پامه وهسته - دوعای بۆ بكهی _ به راستی ئهوانه بی باوهر بوون به خوا و به پیغه مبهره كهی خوا ، وه هه به كافریش مردن .

وه هۆی دابه زینی ئەم ئایه ته له باره ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي) يهوه بوو كه دوو پوو (مُنَافِق) بوو ، كاتیک كه مرد پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نوێژی له سهر كرد ، جا خوای گهوره ئەم

ثایه تهی دابه زاند ، ئیتر پاش ئه وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نوژی له سهر هیچ دوو پویه ک نه کرد . . [رواه البخاری (۱۷۷/۳) ومسلم (۱۱۶/۷) وغیرهما عن ابن عمر].

سنن بهم : دروسته نوژی له سهر گۆر بکریت پاش نه وهی

مردوه که بخیرینه گۆر

له بهر فهرموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) پروانه (پ ۲۹۵) .
وه ئه وه قه دهغه کردنه ی فهرموده که ی (أنس) (خوای لی رازی بیئت) که له (پ ۳۱۱) دا
باسمان کرد بو کاتیکه که له گۆر نه نرابیئت و توانای ئه وه هه بیئت له دهر وه ی گۆرستان
نوژی له سهر بکریت (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

هه لگرتنی جه نازه و پاداشتی شوین که وتنی

(حَمَلُ الْجَنَازَةِ وَأَجْرُ اتِّبَاعِهَا)

هه لگرتنی جه نازه و شوین که وتنی پیویسته له سهر موسولمانان (۳۱۳) ، وه
پاداشتیکی زۆریشی هه یه بو پیاوان (۳۱۴) ، وه شوین که وتنیشی به گریان به دهنگی
به رزه وه یان به ئاگره وه دروست نییه (۳۱۵) ، یان به زیکرکردن به دهنگی به رز (۳۱۶) ، وه
پیویست (واجب) ه به ری کردنی خیراوه به ره و گۆرستان بپریت (۳۱۷) ،

(۳۱۳) له بهر فهرموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) پروانه (پ ۲۷۴) .

(۳۱۴) له بهر فهرموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا
(ﷺ) فهرموی: ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً وَلَمْ يَتَّبِعْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ ، فَإِنْ تَبِعَهَا فَلَهُ
قِيرَاطَانِ ، قِيلَ: وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: أَصْعَرُهُمَا مِثْلُ أُحُدٍ)) واته: هه ر که سیك نوژی
له سهر جه نازه بکات و شوینی نه که ویئت ئه وه (قیراط) یک چاکه ی بو ده نوسریت ، جا
ئه گهر شوینیشی بکه ویئت ئه وه دوو (قیراط) ی بو هه یه ، ووتیان دوو (قیراط) چی یه ؟
فهرموی: بچوک ترینیان وه ک کیوی (أحد) ه [رواه مسلم (۹۴۵/۶۵۳/۲) وغیره] .

به لام بو ئافره تان باش نییه شوینی جه نازه بکه ون ، له بهر فهرموده که ی (أُمُّ عَطِيَّة)
(خوای لی رازی بیئت) که وا فهرموی: ((نُهِينَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ وَلَمْ يُعْرَمْ عَلَيْنَا)) واته:
قه دهغه مان له سهر کرا که وا شوینی جه نازه بکه وین - مه به ست ئافره تانه - به لام
(عزم) یش نه کرا له سه رمان [رواه البخاری (۱۲۷۸/۱۴۴/۳) ومسلم (۹۳۸/۶۴۶/۲) وغیرهما].

(۳۱۵) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ((لَا تُتَّبِعُ الْجَنَازَةَ بِصَوْتٍ وَلَا نَارٍ)) واته: نابیت شوینی جه‌نازه بکه‌ویت به ده‌نگه‌وه ، وه به ناگریشه‌وه [رواه ابوداود (۳۵۵/۴۵۳/۸) وأحمد (۴۲۷/۲) وهو حدیث حسن بشواهده بروانه احکام الجنائز(۷۰)].

وه (عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ) یش له وه‌سییه‌ت کردنه‌که‌یدا فەرمووی: ((فَيَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا مِتُّ فَلَاحُصْبِنِي نَائِحَةً وَلَا نَارًا)) واته: جا نه‌گه‌ر من مردم نه‌وه با شیوه‌ن که‌ر و ناگر هاوړیټیم نه‌که‌ن [رواه مسلم (۷۸/۱) وأحمد (۱۹۹/۴)].

(۳۱۶) له بهر ووته‌که‌ی (قَيْسُ بْنُ عَبَّادٍ) که‌وا فەرمووی: ((كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَكْرَهُونَ رَفَعَ الصَّوْتِ عِنْدَ الْجَنَائِزِ)) واته: هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پییان ناخوش بو له کاتی - هه‌لگرتنی - جه‌نازه‌دا ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه [رواه البيهقي (۷۴/۴) ورجاله ثقات بروانه احکام الجنائز(۷۱)].

وه له بهر نه‌وه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی گاوړه‌کانه ، چونکه نه‌وان به ده‌نگی و به ناوازه‌وه ئینجیل ده‌خوینن و زیکر ده‌که‌ن [بروانه الأذکار للنوی (۲۰۳)]. وه له هه‌مووی خراپ‌تریش نه‌وه موسیقا لیدانه‌یه که پییشی جه‌نازه‌که‌ی ده‌خه‌ن له هه‌ندیک له وولاته به ناو ئیسلامیه‌کان ، که لاسایی بی باوه‌رانی پی ده‌که‌نه‌وه [بروانه احکام الجنائز (۷۱)].

(۳۱۷) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیټ) بروانه (پ ۲۷۸) . وه دروسته له پییشی جه‌نازه و له پاشیوه ، له لای راستیوه و له لای چه‌پیوه ری بکریټ ^(۳۱۸) ، نه‌گه‌ر چی باشتر وایه شوینی بکه‌ویت ^(۳۱۹) ، به‌لام بو سوار هه‌ر ده‌بیټ ته‌نھا شوینی بکه‌ویت ^(۳۲۰) ، وه سوننه‌ته بو نه‌وه که‌سه‌ی هه‌لی ده‌گریټ ده‌ست نویژ بگریته‌وه ^(۳۲۱) ، وه سوننه‌ته بو خه‌لکه‌که هه‌موویان کاتیک ده‌گه‌نه گورستان (سَلام) له نه‌هلی گورستان بکه‌ن و دوعای گورستانیان بو بخوینن ^(۳۲۲) .

(۳۱۸) له بهر فەرمووده‌که‌ی (المُعِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لى رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ((الرَّاکِبُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ ، وَالْمَاشِي حَيْثُ شَاءَ مِنْهَا)) واته: نه‌وه‌ی سواره له پشت جه‌نازه‌وه _ ری بکات _ ، وه نه‌وه‌ی به پی ری ده‌کات با

له هەر شوینیکه‌وه ویستی له سه‌ریتی _ ری یكات _ [رواه أبوداود (۳۱۶/۴۶۷/۸) مع العون والترمذی (۱۰۳۶/۲۴۸/۲) والنسائی (۵۵/۴) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (۳۵۳۳)].

(۳۱۹) چونکه مه‌به‌ست له (إِتْبَاعُ الْجَنَازَةِ) شوین کهوتنی جه‌نازه‌یه ، ئه‌وه‌یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیته که‌وا شوینی بکه‌ویت .

وه هه‌روه‌ها له به‌ر (أَثَرُ هَكَه‌ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : ((الْمَشْيُ خُلْفَهَا أَفْضَلُ مِنَ الْمَشْيِ أَمَامَهَا ، كَفَضْلِ صَلَاةِ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ عَلَى صَلَاتِهِ فِدًّا)) واته : ری کردن له پشتی جه‌نازه‌وه چاکتره له ری کردن له پیشیه‌وه ، وه‌کو چاک‌ی که‌سیکه که‌ نویری به‌ کومه‌ل کردبیت ، له گه‌ل که‌سیکه‌ که‌ به‌ ته‌نها بیكات [رواه البیهقی (۲۵/۴) وابن ابی شیبه فی المصنف (۱۰۱/۴) والطحاوی (۲۷۹/۱) واحمد رقم (۷۵۴) وكذا ابن حزم فی المحلی (۱۶۵/۵) وسعيد بن المنصور من طریقین عنه . وهو أثر حسن بروانه أحكام الجنائز (ل) (۷۴)].

(۳۲۰) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُغْيِرَه‌ی) پی‌شو بروانه (پ) (۳۱۸) .

(۳۲۱) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ) (۶۶) .

(۳۲۲) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : ووتم : ئه‌ی چونیان پی‌ بلیم ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ؟ ئه‌ویش فه‌رمووی : بلی : ((السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ)) [رواه مسلم (۹۷۴/۶۶۹/۲) والنسائی (۹۴/۴)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (سُلَيْمَانُ بْنُ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فی‌ری ده‌کردن کاتیک ده‌رده‌چوون بو گورستان بلیین : ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)) [رواه مسلم (۹۷۵/۶۷۱/۲) والنسائی (۹۴/۴)].

چوارهم : ژیر خاک کردنی مردو

(دَفْنُ الْمَيِّتِ)

ژیر خاک کردنی وناشتنی مردو پی‌ویست (وَأَجِبْ) ه^(۳۲۳) ، با بی‌باوه‌پیش بیته^(۳۲۴) ، وه‌ باش وایه له گورستاندا بنیژریت^(۳۲۵) ، جگه له شه‌هید که‌ باش وایه هه‌ر له جیگه‌ی شه‌هید بوونیدا بنیژریت^(۳۲۶) ،

(۳۲۳) له بهر فہرمودہ کہی (ہشامُ بنُ عامر) (خوایان لى رازی بیئت) کہوا فہرموی: له پوڑی (أحد) دا سکالایان بو لای پیغہمبہری خوا (ﷺ) مینا له و ہموو کوژراو و زامدارانہ ، جا ئہویش فہرموی: ((إِحْفَرُوا وَأَوْسِعُوا ، وَأَعْمَقُوا ، وَأَحْسِنُوا ، وَأَدْفِنُوا الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي الْقَبْرِ ، وَقَدِّمُوا أَكْثَرَهُمْ قَرَانًا ، قَالَ: فَكَانَ أَبِي ثَالِثَ ثَلَاثَةٍ ، وَكَانَ أَكْثَرَهُمْ قَرَانًا ، فَقَدِمَ)) واتہ: چال بکہن و فراوان و جوانی بکہنہ وہ ، وہ دوو دوو و سى سى بیانینن له گوریکندا ، وہ ئہوہیان پیش بخن کہ زیاتر قورئانی له بہرہ ، فہرموی: جا باوکم له گہل سى کہ سدا خرایہ گوریکنہ وہ ، وہ له وان قورئانی زیاتر له بہر بوو ، بویہ پیش خرا [رواہ النسائي (۲۰۰۹، ۲۰۱۰/۸۰/۴) وأبو داود (۳/رقم/۳۲۱۵) والترمذی (۴/۲۱۳/۱۷۱۳) وإبن ماجة (۱/رقم/۱۵۶۰) مختصراً وهو حديث صحيح برواه الإرواء (۷۴۳) وصحيح النسائي (۱۸۹۹)].

(۳۲۴) له بهر ئہو فہرمودہ یہی کہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) به (علي بن أبي طالب) (خوای لى رازی بیئت) فہرمو کاتیک کہ (أبو طالب) مرد: ((إِنْ هَبَّ قَوَارِهِ)) واتہ: برؤ بیشارہ وہ [رواہ النسائي (۷۹/۴) برواه صحيح سنن النسائي (۱۸۹۵)].

(۳۲۵) چونکہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) مردوی موسولمانانی له (البقيع) دا ژیر خاک دہ کرد ، وک به (متواتر) پیمان گہ یشتوہ ، وہ هوالی هیچ کہ سیکنان پی گہ یشتوہ کہوا له گورستاندا ژیر خاک نہ کرابیت ، تہنہا ئہوہ نہ بیئت کہ به (متواتر) پیمان گہ یشتوہ کہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) خوئی له ژورہ کہی (عائشة) دا ژیر خاک کرا ، ئہمہش له تابیہ تمہندیکانی پیغہمبہری خواہیہ (ﷺ) ، وک له فہرمودہ کہی (عائشة) دا ہاتوہ (خوای لى رازی بیئت) : کہوا کاتیک پیغہمبہری خوا (ﷺ) وہ فاتی کرد جیاوازی دروست بوو کہوا له کویدا ژیر خاک بکریت . جا (أبو بکر) (خوای لى رازی بیئت) فہرموی: له پیغہمبہری خواوہ شتیکنم بیستوہ له یادم نہ چوتہ وہ فہرموی: ((مَا قَبِضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ)) واتہ: خوای گہ ورہ گیانی هیچ پیغہمبہریکی نہ کیشاوه (ثیلا) له و شوینہ دا نہ بیئت کہ پیی خویش بووہ تییدا بنیژریت . بویہ ہر له شوینی جیگا کہی خویدا ناشتیان [رواہ الترمذی (۲/۲۴۲/۱۰۲۳) وهو حديث صحيح برواه صحيح الجامع (۵۶۴۹)].

(۳۲۶) له بهر فہرمودہ کہی (جابر بن عبد الله) (خوایان لى رازی بیئت): کہوا فہرموی: ((لَمَّا كَانَ يَوْمُ أُحُدٍ ، حُمِلَ الْقَتْلَى لِيُدْفَنُوا بِالْبَقِيعِ ، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَدْفِنُوا الْقَتْلَى فِي مَضَاجِعِهِمْ)) واتہ: له پوڑی (أحد) دا کوژراوہ کان ہلگیران بو ئہوہی له (البقيع) دا ژیر خاک بکرین ، جا بانگ دہری پیغہمبہری خوا (ﷺ) بانگی کرد: کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانتان پی دہکات کہوا کوژراوہ کان له جیگاکانی خویندا ژیر خاک بکرین [رواہ أبو داود (۳/رقم/۳۱۶۵)]

والنسائي (٧٩/٤ / رقم: ٢٠٠٣) والترمذي (١٧١٧/١٣٠/٣) وابن ماجه (١/رقم/١٥١٦) وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (١٢٣٠) وصحيح النسائي (١٨٩٣).

وه ده بیئت گۆره‌که‌ی قوول و فراوان و چاک بیئت^(٣٢٧)، وه دروسته به شیوه‌ی (لحد) بکریت یان به شیوه‌ی (شق) ، به لام (لحد) ه‌که باشتره^(٣٢٨)، وه ده بیئت پیاوان مردو بخه‌نه گۆره‌وه با مردوه‌که ئافرته‌تیش بیت^(٣٢٩)، وه نه‌گه‌ر که‌س کاری مردوه‌که خو‌یان بینیزن نه‌وه باشتره^(٣٣٠)،

(٣٢٧) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (هشام بن عامر) (خوای لی رازی بیئت) ، بروانه (پ ٣٢٣).
 (٣٢٨) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (انس بن مالک) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: ((لَمَّا تُوفِيَ النَّبِيُّ ﷺ كَانَ بِالْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَلْحَدُ ، وَآخَرٌ يَضْرَحُ ، فَقَالُوا: نَسْتَخِيرُ رَبَّنَا ، وَنَبْعَثُ إِلَيْهِمَا ، فَأَيُّهُمَا سَبَقَ تَرْكَنَاهُ ، فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمَا ، فَسَبَقَ صَاحِبُ اللَّحْدِ ، فَلَحَدُوا النَّبِيَّ ﷺ)) واته: کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد ، له (مدینه) دا پیاویک هه‌بوو (لحد) ی ده‌کرد وه یه‌کیکی تریش هه‌بوو (ضرح) ی ده‌کرد ، جا ووتیان هه‌ل‌بژاردنی ده‌دهینه ده‌ست په‌روه‌ردگارمان ، ئیمه ده‌نیرین به شوینی هه‌ردووکیاندا ، جا هه‌رکامیان له پیشدا هاتن نه‌وه نه‌وه‌یان ده‌که‌ین ، جا ناردیان به شوینی هه‌ردووکیاندا ، خاوه‌ن (لحد) ه‌که له پیشدا ، بویه پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) (لحد) کرد [رواه ابن ماجه (١/٤٩٦/١٥٥٧) والطحاوي (٤٥/٤) وأحمد (٩٩/٣) وهو حديث صحيح ، بروانه صحيح ابن ماجه (١٢٦٤)].

(لحد): نه‌وه‌یه له لاوه له پووی قیبله‌وه چالی بو بکریت ، (شق) یان (ضرح): نه‌وه‌یه له ژیره‌وه چال بکریت وه‌ک جوگه‌ی ئاو ... ئیمامی (النووی) ده‌فه‌رمی: زانایان کۆبوونه‌وه‌ته‌وه له سه‌ر نه‌وه‌ی که (لحد) و (شق) هه‌ردووکیان دروستن ، به لام نه‌گه‌ر زه‌وییه‌که په‌ق بوو نه‌ده‌پوخا نه‌وه (لحد) ه‌که باشتره ، له بهر نه‌وه به‌لگانه‌ی پیشوو ، وه نه‌گه‌ر زه‌وییه‌که زوو ده‌پوخا نه‌وه (شق) چاکتره [بروانه المجموع شرح مهذب (٥/٢٨٧)].

(٣٢٩) له بهر نه‌وه‌ی له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هاوه‌لان و شوینکه‌وتووای و شوین که‌وتووای شوینکه‌وتووایه‌وه تا نه‌مپۆ هه‌ر به‌و شیوه‌یه هاتوووه .. بروانه [احکام الجنائز (١٤٧)].

وه له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (انس) (خوای لی رازی بیئت) که له (پ ٣٣٠) دا باسی ده‌که‌ین.

(۳۳۰) له بهر فەرمووده که ی خوای گه وره له سورته تی (الاحزاب: ۶) دا که ده فهرمی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ واته: وه له کتیبی خوای گه وره دا خزمانی پشت پیشتن بویه کتری .

وه له بهر فەرمووده که ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) که وا فهرمووی: ((غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) ، ... وَوَلِي دَفَنَهُ وَإِجْنَانَهُ دُونَ النَّاسِ أَرْبَعَةً : عَلِيٌّ وَالْعَبَّاسُ وَالْفَضْلُ وَصَالِحٌ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) شوره وه ... وه سه رپه رشتی له ژیر خاک نانی و دابه زاندنی چوار که س کردیان جگه له هه موو خه لک (علی) و (العباس) و (الفضل) و (صالح) ی (مولى) ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) [رواه الحاكم (۳۶۲/۱) والبيهقي (۵۳/۴) عنه بسند صحيح ، وصححه الحاكم على شرط الشيخين ووافقه الذهبي برواه أحكام الجنائز (۱۴۷)].

تیبینی:

وه دروسته میرد خوی سه رپه رشتی ناشتنی ژنی خوی بکات ، له بهر فەرمووده که (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۲۸۲) وه هه روه ها ریگایه کی تری هه یه ، بروانه [أحكام الجنائز للأباني (ل ۱۴۸)].

به لام نه وه به مه رجیک دروسته نه گهر له وه شه وه دا جووت نه بوویت له گهل ئافره تدا ، جا نه گهر جووت بوویت ، نه وه که سیکی تر نه و کاره نه نجام ده دات با (محرّم) یش نه بیئت ، به لام به مه رجیک نه ویش له وه شه وه دا جووت نه بوویت له گهل ئافره تدا ، له بهر فهرمووده که ی (انس) (خوای لی رازی بیئت) که وا فهرمووی: له گهل پیغه مبهری خوا دا بووین (ﷺ) جه نازه ی کچیکیمان بو گورستان برد ، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ر گوره که دانیشتبوو ، بینیم چاوه کانی فرمیسیکی لی درپزا ، پاشان فهرمووی: ((هَلْ مِنْكُمْ مِنْ رَجُلٍ لَمْ يُقَارِفِ اللَّيْلَةَ [أَهْلُهُ] ؟)) واته: هیچ که سیکتان هه یه نه شه و جووت نه بوویت له گهل خیزانیدا ؟ (أَبُو طَلْحَةَ) فهرمووی: به لی ، من نه ی پیغه مبهری خوا ، فهرمووی: ((فَأَنْزِلْ)) واته: ده دابه زه . نه ویش دابه زیه ناو گوره که ی ، جا خستیه ناو گوره که [رواه البخاري (۱۳۴۲/۲۰۸/۳) وغيره ، جا له ریوایه تی ئیمامی أحمد (۲۲۹/۳-۲۷۰) والحاکم (۴۷/۴) دا هاتوه: ... جا (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) _ که پیاوی خوی بوو _ پاوه ستا بوو نه چوووه ناو گوره که وه .]

ئیمامی (النووي) ده فهرمی: نه م فهرمووده یه له وه فهرموودانه یه که ده کریتته به لگه له سه ر نه وه ی پیاوان سه رپه رشتی ناشتنی مردو ده که ن ، هه تا نه گهر مردوه که ئافره تیش بیئت [بروانه المجموع (۲۸۹/۵)].

وہ لہ لای پیئی گورہ کہ وہ دادہ بہ زینریتہ خوارہ وہ ، وہ بہ لای راستدا پوو بہرہ و قبیلہ دادہ نریت^(۳۳۱) ، وہ سوننہ تہ ئو کہ سہی دہیخاتہ گورہ وہ بلی: (بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ)^(۳۳۲) ،

(۳۳۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو إِسْحَاق) کہوا فہرمووی: ((أَوْصَى الْحَارِثُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدٍ ، فَصَلَّى عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَدْخَلَهُ الْقَبْرَ مِنْ قَبْلِ رَجَلِي الْقَبْرِ ، وَقَالَ: هَذَا مِنَ السُّنَّةِ)) واتہ: (الْحَارِثُ) وہ سیہ تی کرد کہوا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدٍ) (خوای لی رازی بیٹ) ، نوئی لی سہر بکات ، جا ئویش نوئی لی سہر کرد ، پاشان لہ لای ہرردو پیئی گورہ کہ وہ دایبہ زادہ ناو گورہ کہ و فہرمووی: ئہمہ سوننہ تہ [رواہ ابو داود (۳/رقم/۳۲۱۱) وابن ابی شیبہ فی المنصف (۱۳۰/۴) وروی البیہقی (۵۴/۴) وإسناده صحیح ، بروانہ أحكام الجنائز (۱۵۰)].

وہ لہ سہر لای راست دادہ نریت پوو بہرہ و قبیلہ ، لہ بہر ئوہی لہ کاتی پیغہ مہری خواوہ (ﷺ) تا وہ کو ئہ مرؤ ہر و ابوہ بہ بی ہیچ جیاوازیہک .

وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (عُبَيْدُ بْنُ عُمَيْرٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ بارہی (كَعْبَهُ) وہ فہرمووی: ((... قَبِلْتُمْ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا)) واتہ: قبیلہ تانہ بہ زیندوی و بہ مردوی [رواہ ابو داود (۳/رقم/۲۸۷۵) والحاکم (۵۹/۱) وهو حدیث حسن ، بروانہ الإرواء (۶۹۰)].

(۳۳۲) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرمووی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) ئہ گہر مردو بخرایہ تہ گور دہیفہرمووی: ((بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ)) واتہ: بہ ناوی خوای گہورہ وہ ، وہ لہ سہر سوننہ تی پیغہ مہری خوا [رواہ ابو داود (۳۱۹۷/۳۲/۹) والترمذی (۲/۲۵۵/۱۰۵۱) وابن ماجہ (۱/۴۹۹/۱) وفي رواية: ((وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ)) وهو حدیث صحیح الإرواء (۷۴۷) وصحیح ابن ماجہ (۱۲۶۰)].

وہ سوننہ تہ سی چنگ خؤل بہ سہری دابکہی^(۳۳۳) ، وہ دروستہ لہ کاتی پیویستدا چہند کہ سیک لہ یہک گوردا بنیژرین ، وہ ئوہیشیان کہ قورئانی زورتر لہ بہرہ پیش دہخریت لہ (لَحْدًا) کہ دا^(۳۳۴) ، وہ نابیت بی باوہرلہ گورستانی موسولماناندا ژیر خاک بکریت^(۳۳۵) ، وہ دروست نییہ مردو لہ و کاتہ دا ژیر خاک بخریت کہ لہ شہرعدا قہدہغہی لی کراوہ^(۳۳۶) ، مہگہر زور پیویست بیٹ^(۳۳۷) ، وہ پاش لی بوونہ وہ لہ ژیر خاک کردنہ کہ سوننہ تہ گورہ کہ بہ ئہدازہی بستیک بہرز بکریتہ وہ ، بو ئوہی دیار بیٹ تا وہ کو خہ لکی بزنان گورہ^(۳۳۸) ،

(۳۳۳) له بهر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرمووی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ ثُمَّ أَتَى الْمَيِّتَ فَحَتَّى عَلَيْهِ مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ ثَلَاثًا))
 واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) نوژیی له سہر جہنازہ کرد ، پاشان ہاتہ لای مردوہ کہ و له لای سہریہ وہ سئ چنگ خولی کردہ سہر _ جہنازہ کہدا له ناو گورہ کہ _ دا .. [رواہ ابن ماجہ (۱/۴۹۹/۱۵۶۵) وهو حدیث صحیح ، بروانہ الأرواء (۷۵۱)].

(۳۳۴) بروانہ فہرموودہ کہی (هَشَامُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی رازی بیئت) ، بروانہ (پ ۳۲۳).
 (۳۳۵) بہ لکو دہ بیئت (كَافِرٍ) و (مُشْرِكٍ) له گورستانی بی باوہ پاندا ژیر خاک بکرین ، و موسولمانیش له گورستانی موسولماناندا بنیژریت ، چونکہ له سہردہ می پیغہمبہری خوا دا (ﷺ) گورستانی بی باوہ پاندا جیاواز بووہ له گورستانی موسولمانان ، ئەمەیش بہردہ وام بووہ له سہردہ می پیغہمبہری خوا و (ﷺ) تا وکو ئەمرو .. [بروانہ أحكام الجنائز (ل ۱۳۶)].

وہ له بهر فہرموودہ کہی (بَشِيرُ بْنُ الْخَصَاصِيَّةِ) (خوای لی رازی بیئت) کہ بہ جوانی ئەوہ مان بو پوون دہ کاتہ وہ کہوا پیغہمبہری خوا دا (ﷺ) له کاتی گورستانی (مُشْرِكٍ) ہکان جیاواز بووہ له گہل گورستانی موسولماناندا ، جا (شَيْخُ الْأَلْبَانِيِّ) له کتیبی (أحكام الجنائز) دا (ل ۱۳۶) هیناویتیوہ ، بہ ہموو پیوایہ تہ کانیہ وہ ، دہ توانی تہ ماشای بکہیت .

(۳۳۶) ئەو کاتانہی کہ ناشتنی مردوی تیدا قہدہ غہ کراوہ چہند کاتیکہ ، کاتیکہ کہ خور ہلدیت تا بہرز دہ بیئہ وہ ، وہ کاتیکہ کہ خور له ناو پراستی ئاسماندایہ تا لا دہداتہ وہ بہ لای ئاوا بووندا ، وہ له کاتی خور ئاوا بووندا تا بہ تہواوی ئاوا دہ بیئت ، له بہر فہرموودہ کہی (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) بروانہ (پ ۱۰۶) .

ہہروہا بہ شہویش قہدہ غہ کراوہ مردو بنیئت له گور ، له بہر فہرموودہ کہی (جَابِرٍ) بروانہ (پ ۲۸۹) .

(۳۳۷) له بہر فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا فہرمووی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدْخَلَ رَجُلًا قَبْرَهُ لَيْلًا ، وَأُسْرِجَ فِي قَبْرِهِ)) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) پیاویکی بہ شہو خستہ گور ، وہ چراشیان له گورہ کہیدا داگیرساند [رواہ ابن ماجہ (۱/۴۶۴) والترمذی (۲/۲۶۰/۱۰۶۳)].

(۳۳۸) له بہر فہرموودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا فہرمووی: ((أَنْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُلْحِدَ لَهُ لَحْدٌ ... وَرُفِعَ قَبْرُهُ مِنَ الْأَرْضِ نَحْوًا مِنْ شِبْرِ)) واتہ:

پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) (لحد) یان بۆ کرد و ... وه گۆره‌که‌شیان به ئەندازه‌ی بستیک به‌رز کرده وه [رواه البیهقی (۴۱۰/۳) و ابن حبان فی صحیحہ (۲۱۶۰) و اسنادہ حسن ، بروانہ احکام الجنائز (۱۵۳)].

وه به به‌ردیک یان هه‌رشتیکی تر دیاریش بگریت ، بۆ ئه‌وه‌ی که‌س وکاره‌کانی له‌ نزیکیدا بنیژرین^(۳۳۹) ، وه له‌ سه‌ر گۆره‌که‌یش بوه‌ستیت و دوعای خیری بۆ بکات ، وه داوا له‌ ئاماده‌بوایش بکات دوعای خیری بۆ بکن^(۳۴۰) ، وه دروسته له‌ کاتی ناشتیدا دابنیشن له‌ لای گۆرکه‌دا به‌ مه‌به‌ستی یادکردنه‌وه و یادخستنه‌وه‌ی مردن و .. بۆ خۆی و خه‌لکی ..^(۳۴۱)

(۳۳۹) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (المطلبُ أباي وداعَة) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((لَمَّا مَاتَ عُمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ أُخْرِجَ بِجَنَازَتِهِ فُدْفِنَ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا أَنْ يَأْتِيَهُ بِحَجَرٍ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ حَمَلَهُ ، فَقَامَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَحَسَرَ عَنْ ذِرَاعِيهِ ، قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ كَثِيرٌ: قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ الَّذِي يُخْبِرُنِي ذَلِكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بِيَاضِ ذِرَاعِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ حَسَرَ عَنْهُمَا ، ثُمَّ حَمَلَهَا فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَأْسِهِ ، وَقَالَ: أَتَعَلَّمُ بِهَا قَبْرَ أَخِي ، وَأَدْفِنُ إِلَيْهِ مِنْ مَاتَ مِنْ أَهْلِي))
واته: کاتیک (عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ) وه‌فاتی کرد – که‌ برای شیر ی پیغمبه‌ری خوا بوو (ﷺ) –
جه‌نازه‌که‌یان ده‌رکرد و ناشتیان ، جا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به‌ پیاویک کرد که‌وا به‌ردیکی بۆ بیئێ ، جا کابرا نه‌یتوانی هه‌لی بگریت ، جا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) بۆی هه‌لسا و هه‌ردوو قۆلی لێ هه‌لکرد ، (مطلب) _ که‌ له‌ (فَتْحُ مَكَّة) دا باوه‌ری هینا _ فه‌رموی: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ پیغمبه‌ره‌وه بۆی گیرامه‌وه ووتی: وه‌کو ئیستا ته‌ماشای سپیته‌ی هه‌ردوو بالی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌م کاتیک هه‌لی کردبوو ، پاشان به‌رده‌که‌ی هه‌لگرت و خسته‌ی سه‌ر شانی و فه‌رموی: به‌م به‌رده‌ گۆری براکه‌م ده‌بینمه‌وه ، وه له‌ لایدا ژیر خاکی هه‌ر که‌سه‌یک له‌ که‌س و کارم بمریت ده‌که‌م [رواه أبوداود (۲/رقم/۲۲۰۶) وه‌و حدیث حسن بووانه احکام الجنائز (۱۵۵)].

(۳۴۰) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَانَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ ، وَسَلُّوا لَهُ التَّثْبِيتَ ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ)) واته: پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر کاتیک له‌ ژیر خاک کردنی مردو ببوایه‌ته‌وه ، له‌ سه‌ری پاده‌وه‌ستا و ده‌یفه‌رموو: داوای لێ بووردن بۆ براکه‌تان بکن ، وه داوای ئه‌وه‌ی بۆ بکن _ خوای گه‌وره _ جیگری بکات ، چونکه‌ ئیستا

ٺه و پرسپاری لی ده کریت [رواه أبوداود (۳/رقم/۲۲۲۱) و الحاكم (۱/۳۷۰) و هو صحیح الإسناد ، بپوانه احکام الجنائز(۱۵۶)].

(۲۴۱) له بهر فه رموده که ی (البراء بن العازب) (خوای لی رازی بیت) که و فه رموی:
 له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) ده چوین له شوین جه نازه ی پیاویک له (أنصار) ، جا که
 گه یشتین لای گوره که ی هیشتا (لحد) نه کرابو ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) دانیشته و
 نیمه ییش به دروویه ریدا دانیشته ، وه کو بالنده به سه رسه رمانه وه نشته یته وه ، وه
 داریکی به دهسته وه بوو له زهوی دها ، جا سهری بهرز کرده وه فه رموی: ((إِسْتَعِيدُوا
 بِاللّٰهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)) واته: په نا بگرنه خوا له سزای ناو گور ، _ دوو جار یان سی جار
 دوو باره ی کرده وه _ ، پاشان فه رموی: ((إِنْ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنِ إِذَا كَانَ فِي إِنْقِطَاعِ مِنَ
 الدُّنْيَا ، وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الْوَجْهِ كَأَنَّ وَجُوهُهُمْ
 الشَّمْسُ ، مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ ، وَحَنُوطٌ مِنْ حَنُوطِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ
 مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلِكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَيَقُولُ:
 أَيَّتْهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ [وفي رواية: المطمئنة] ، أَخْرَجِي إِلَى مَغْفَرَةٍ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ ،
 قَالَ: فَتَخْرُجُ تَسِيلُ كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّقَاءِ ، فَيَأْخُذُهَا ، فَإِذَا أَخَذَهَا [وفي
 رواية: حَتَّى إِذَا خَرَجَتْ رُوحَهُ صَلَّى عَلَيْهِ كُلُّ مَلِكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَكُلُّ مَلِكٍ
 فِي السَّمَاءِ ، وَفَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَابٍ إِلَّا وَهُمْ يَدْعُونَ اللَّهَ أَنْ
 يَجْعَلَ بِرُوحِهِ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، لَمْ يَدْعُوها فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذُهَا ، فَيَجْعَلُهَا
 فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ [وفي ذلك قوله تعالى: ﴿ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
 يُفْرِطُونَ ﴾] ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطْيَبِ نَفْحَةِ مَسْكِ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ، قَالَ:
 فَيَصْعَدُونَ بِهَا ، فَلَا يَمْرُونَ _ يَعْنِي _ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا
 الرُّوحُ الطَّيِّبُ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانُ بْنُ فَلَانَ بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي
 الدُّنْيَا ، حَتَّى يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ ، فَيَشِيْعُهُ
 مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا ، إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا ، حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ
 السَّابِعَةِ ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عَلِيَيْنِ ، ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 عَلِيُّونَ ، كِتَابٌ مَرْفُومٌ ، يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴾ ، فَيَكْتُبُ كِتَابَهُ فِي عَلِيَيْنِ ، ثُمَّ يُقَالُ [:
 أَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ ، فَإِنِّي [وَعَدْتُهُمْ أَنِّي] مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ، وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ ، وَمِنْهَا
 أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى ، قَالَ: فَإِذَا رُدُّوا إِلَى الْأَرْضِ ، وَ[تَعَادَ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ ، قَالَ:

فَأِنَّهُ يَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ أَصْحَابِهِ إِذَا وَلَّوْا عَنْهُ [مُدْبِرِينَ] فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ [شَدِيدًا
 الْإِنْتِهَارِ] فَيُنْتَهَرَانِهِ ، وَ [يَجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ ، فَيَقُولَانِ
 لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟
 فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ، فَيَقُولَانِ لَهُ: وَمَا عَمَلُكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ ،
 فَآمَنْتُ بِهِ ، وَصَدَقْتُ ، [فَيُنْتَهَرُهُ فَيَقُولُ: مَنْ رَبُّكَ؟ مَا دِينُكَ؟ مَنْ نَبِيُّكَ؟ وَهِيَ آخِرُ
 فِتْنَةٍ تُعْرَضُ عَلَى الْمُؤْمِنِ ، فَذَلِكَ حِينَ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ ، وَدِينِي الْإِسْلَامُ ، وَنَبِيِّي مُحَمَّدٌ (ﷺ)
 [فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَالسُّوسُوهُ مِنَ
 الْجَنَّةِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا ، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي
 قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ ، قَالَ: وَيَأْتِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: يُمَثَّلُ لَهُ] رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ ، حَسَنُ
 الثِّيَابِ ، طَيِّبُ الرَّيْحِ ، فَيَقُولُ: أَبَشِّرْ بِالَّذِي يَسْرُكَ ، [أَبَشِّرْ بِرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ ، وَجَنَّاتٍ
 فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ] ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ لَهُ: [وَأَنْتَ فَبَشِّرْكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ]
 مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهَ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ [فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُكَ
 إِلَّا كُنْتُ سَرِيعًا فِي إِطَاعَةِ اللَّهِ ، بَطِينًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا] ، ثُمَّ يُفْتَحُ
 لَهُ بَابٌ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَبَابٌ مِنَ النَّارِ ، فَيُقَالُ: هَذَا مَنْرُكَ لَوْ عَصَيْتَ اللَّهَ ، أَبَدَكَ اللَّهُ بِهِ
 هَذَا ، فَإِذَا رَأَى مَا فِي الْجَنَّةِ قَالَ: رَبِّ عَجَلْ قِيَامَ السَّاعَةِ ، كَيْمَا أَرْجِعُ إِلَى أَهْلِي
 وَمَالِي ، [فَيُقَالُ لَهُ: أَسْكَنْ] ، قَالَ :

وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ (وَفِي رِوَايَةٍ: الْفَاجِرُ) إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا ، وَاقْبَالَ
 مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ [غَلَاظُ شِدَادًا] ، سُودُ الْوُجُوهِ ، مَعَهُمُ
 الْمَسْوُوحُ [مِنَ النَّارِ] ، فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ
 عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَيَقُولُ: أَيُّهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ أُخْرِجِي إِلَى سَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَغَضَبِ ، قَالَ:
 فَتَفَرَّقَ فِي جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السُّفُودَ [الْكَثِيرُ الشَّعْبِ] مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ
 ، [فَتَقَطَّعَ مَعَهَا الْعُرُوقَ وَالْعَصَبَ] ، [فَيَلْعَنُهُ كُلُّ مَلَكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَكُلُّ مَلَكٍ
 فِي السَّمَاءِ ، وَتَغْلِقُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَابٍ إِلَّا وَهُمْ يَدْعُونَ اللَّهَ الْأُتْعَرَجَ
 رُوحَهُ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، فَيَأْخُذُهَا ، فَإِذَا أَخَذَهَا ، لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى
 يَجْعَلُوهَا فِي تِلْكَ الْمَسْوُوحِ ، وَيُخْرِجُ مِنْهَا كَأَنَّ رِيحَ جَيْفَةٍ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ
 ، فَيَصْعَدُونَ بِهَا ، فَلَا يَمْرُونَ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ

الْخَبِيثِ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانَ ابْنَ فَلَانَ بِأَقْبَحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا ،
حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ ، فَلَا يُفْتَحُ لَهُ ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)
﴿ لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْجَحَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحَيَّاطِ ﴾ (الأعراف: ٤٠) فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِينٍ ، فِي الْأَرْضِ
السُّفْلَى ، [ثُمَّ يُقَالُ: أَعِيدُوا عِبْدِي إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي وَعَدْتُهُمْ أَنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ،
وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى] فَتَطْرَحُ رُوحُهُ [مِنَ السَّمَاءِ] طَرِحًا
[حَتَّى تَقَعَ فِي جَسَدِهِ] ثُمَّ قَرَأَ ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ
الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴾ (الحج: ٣١) ، فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ ،
[قَالَ: فَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ أَصْحَابِهِ إِذَا وَلَّوْا عَنْهُ] .

وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ [شَدِيدَا الْإِنْتِهَارِ ، فَيَنْتَهَرَانِهِ ، وَ] يُجْلِسَانَهُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ
؟ [فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي] ،
فَيَقُولَانِ: فَمَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟ فَلَا يَهْتَدِي لِاسْمِهِ ، فَيُقَالُ:
مُحَمَّدٌ! فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أُدْرِي [سَمِعَتِ النَّاسُ يَقُولُونَ ذَلِكَ! قَالَ: فَيُقَالُ: لَا دَرَيْتَ
[وَلَا تَلَوْتَ] ، فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ ، فَأَفْرَشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ ، وَافْتَحُوا
لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ ، فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومِهَا ، وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ
أَضْلَاعُهُ ، وَيَأْتِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: وَيَمْتَلِئُ لَهُ] رَجُلٌ قَبِيحُ الْوَجْهِ ، قَبِيحُ الثِّيَابِ ، مُتَنِّ
الرِّيحِ ، فَيَقُولُ: أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسُوءُكَ ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ [وَأَنْتَ
فَبَشَرَكَ اللَّهُ بِالشَّرِّ] مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالشَّرِّ! فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيثِ
، [فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُكَ إِلَّا كُنْتُ بَطِينًا عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ ، سَرِيعًا إِلَى مَعْصِيَةِ اللَّهِ] ، [فَجَزَاكَ
اللَّهُ شَرًّا ، ثُمَّ يَقِيضُ لَهُ أَعْمَى أَصَمَّ أَبْكَمَ فِي يَدِهِ مَرْزَبَةً! لَوْ ضَرَبَ بِهَا جَبَلَ كَانَ ثَرَابًا
، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً حَتَّى يَصِيرَ بِهَا ثَرَابًا ، ثُمَّ يَعِيدُهُ اللَّهُ كَمَا كَانَ ، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً
أُخْرَى ، فَيَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ ، ثُمَّ يُفْتَحُ لَهُ بَابٌ مِنَ النَّارِ ،
وَيَمهدُ مِنْ فَرَشِ النَّارِ] فَيَقُولُ: رَبِّ لَا تَقُمْ السَّاعَةَ)) وَا تَه: به پاستى بهندهى باوهر دار
نه گهر

.....

له دنيا بپریت و پوو له دوا پوژ بکات ، چه ند فریشته یه کی له ناسمانه وه بو لا داده به زیت ،
دهم وچاویان سپیبه و پوویان وه کو خور وایه ، کفنیان پی یه له کفنی به هشته ، وه

(حَنُوط)يان پىيە لە (حَنُوط)ى بەهەشت - (حَنُوط) : ئەو بۆنەيە كە بۆ كفن و لاشەى مردو كار دەهئىرئەت - هەتا لە لايدا دادەنیشن چەند چاوو بر بكات ، پاشان فریشتەى گيان كیشن (سَلَام)ى خواى لى بئەت (دئەت تا لە لای سەریەو دەهئىشئەت و دەفەرمووى: ئەى روو و گيانى پاك ، دەربچۆ بۆ لیبوردن و پەزنامەندى خوا ، فەرمووى: جا دەردەچئەت وەكو چۆن قەترە ئاویك لە دەمى پەرداخك بەردەبئەتو ، جا دەبیات ، وە ئەگەر بردیشى یەك چاوتروكاندن بەرى نادات تا دەبیەن و دەیخەنە ناو ئەو كفن و ئەو(حَنُوط)ەو ، وە دەردەچئەت لئیهەو وەك خۆشترین بۆنى ميسك بینراو بئەت لە سەر رووى زەویدا ، فەرمووى: جا بەرزى دەكەنەو و تى ناپەرن بە لای هیچ كۆمەلئەكدا - كۆمەلى فریشتەیه - (ئیللا) دەلئەن: ئەم روو پاكە كئیه ؟ ئەوانیش دەلئەن: فلانى كورپى فلانە ، بە جوانترین ناوەكانى كە بانگیان پىيە دەكرد لە دونیا ، تا دەیگەنەن بە ئاسمانى دونیا ، جا لە دەرگا دەدەن ، دەرگایان بۆ دەكرئەتو ، جا لە هەموو ئاسمانك نزیكەكانیان _ لە خواو _ شوئى دەكەون تا دەیگەنەن ئاسمانەكەى تر ، تا دەگەنە ئاسمانى حەوتەم ، جا خواى گەورە دەفەرئە: نوسراوى بەندەكەم لە (علیین) بنوسنەو ، وە بیگئەنەو بۆ زەوى ، چونكە من لەو بە دیم هئناون وە بۆ ئەویش دەیانگئەرمەو ، وە لەویشەو دەریان دەكەمەو جارئىكى تر ، فەرمووى: جا رووئەكەى دەگئەنەو بۆ لاشەكەى ، وە دوو فریشتە دئەن بۆ لای دای دەنیشئەن ، وپىيە دەلئەن: پەروەدگارت كئیه ؟ ئەویش دەلئەت: پەروەدگارم (الله)یە ، جا پىيە دەلئەن: ئاینت چىیە ؟ ئەویش دەلئە: ئاینم ئیسلامه ، جا پىيە دەلئەن: ئەو پیاوئەى كە بۆتان پەوانە كرا چىیە ؟ ئەویش دەلئە: ئەو پئەمبەرى خوايە (ﷺ) ، جا پىيە دەلئەن: زانیاریت چىیە ؟ ئەویش دەلئەت: كتابى خوام خوئندەو و باوهرم پىيە هئنا و بە راستم خستەو ، جا بانگ دەركە لە ئاسمانەو بانگ دەكات: كەوا بەندەكەم راستى كرد ، جىگای لە بەهەشتەو بۆ راخەن ، وە جل و بەرگی لە بەهەشتەو بكەنە بەر ، وە دەرگایەكى بۆ بكەنەو بەرەو بەهەشت ، فەرمووى: جا لە باو بۆنى خۆشى بەهەشتى بۆ دئەت ، وە گۆرپەكەى بۆ

.....

فراوان دەكەنەو چەند چاوى بر بكات ، فەرمووى: وە پیاویكى دەم وچاو جوان دئەت بۆ لای ، جل و بەرگی جوانە ، بۆنى خۆشە ، پىيە دەلئەت: مژدە بئەت بەوئەى دلخۆشت دەكات ، ئەمە ئەو پۆژەیه كە پەیمانەت پىيە دەدرا ، ئەویش پىيە دەلئەت: تۆ كئى ؟ پووت ئەو

پوهه یه که چاکه دینیت . نهویش ده لیت: من کرده وه چاکه کانی توم ، جا ده لئ: پهروه دگار قیامت هه لسینه تا بگه پیمه وه بو لای مال وکس و کارم .

فهرمووی: وه بهنده ی بئ باوهر نه گهر له دنیا بپریت و پرو له دوا پوژ بکات ، له ناسمانه وه چهند فریشته یه کی دم وچا و پرسی بو لا داده به زیت (مُسُوْح) یان پیه ، جا له لایدا داده نیشن چه ندیک چا و بر بکات ، پاشان فریشته ی گیان کیشان دیت تا له لای سه ریه وه داده نیشیت ، وه ده فهرمی: نه ی روح و گیانی پیس ، دهرچو بو قین و تووپی خوای گهره ، فهرمووی: جا بهش بهش ده بیته وه له لاشهیدا ، جا رای ده کیشیت ههر وه کو چون (سُفُوْد) - شیشی گوشت سوور کردنه وه - به ناو خوری ته پردا رابکیشریت ، جا ده بیات ، وه نه گهر بردیشی یه ک چا و تروکاندینک بهری نادات تا ده یخنه ناو نه و (مُسُوْح) وه - که کفنیکی زور زبهره - وه لییه وه دهرده چیت وه ک بو گه نترین لاک بینراو بیته له سه رپوی زه ویدا ، جا بهرزی ده که نه وه ، وه تی ناپه پن به لای هیچ کومه لیک فریشته دا (ئیللا) ده لئین: نه و پوچه پیسه کییه ؟ جا ده لئین : فلانی کوری فلانه به ناخوش ترین ناوه کانی که پیی بانگ ده کرا له دونیادا ، تا ده یگه یه ننه دهرگای ناسمانی دنیا ، جا له دهرگا دهن بویان نایکه نه وه ، پاشان پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه م نایه ته خوینده وه: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْحِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠) واته: وه دهرگا کانی ناسمانیان بو ناکریته وه ، وه نایشچنه به هه شته وه ، تا ووشتر ده چیته کونی دهرزییه وه . جا خوای گهره ده فهرمی: نووسراوه که ی له (سَجِّين) دا بنوسنه وه ، له زهوی ژیریدا ، جا پوچه که ی فری دهنه وه خواره وه ، به فری دان ، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ٣١) واته: وه ههر که سیئک هاو له بو خوای گهره بریار بدات ، وه نه وه یه له ناسمانه وه که وتبیته خواره وه ، وه بالنده به هه وا دا بیرفینئ ، یان گزه با فری بداته شوینیک دور . جا پوچه که ی ده گپریته وه بو لاشه که ی ، وه دوو فریشته دینه لای ودای دهنیشین و پیی ده لئین: پهروه دگارت کییه ؟ نهویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا پیی ده لئین: نایینت چییه ؟ نهویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا پیی ده لئین: نه و پیاوه ی که بوتان په وانه کرا چییه ؟ نهویش ده لیت: هاه هاه ، نازانم . جا بانگ دهریک له ناسمانه وه بانگ ده کات: که وا دروی کرد جیگایه کی له ناگر بو پابخن ، وه دهرگایه کی بو بکه نه وه بهره و دوزه خ ،

جا له گهرمی وناخوشی دۆزه‌خی بۆ دیت ، و گۆرپه‌که‌ی له سهر ته‌نگ ده‌بیته‌وه و دیتیه‌که تا په‌راسوه‌کانی ده‌چن به‌ ناویه‌کدا ، وه پیاویکی دهم وچاوا ناشیرینی بۆ لادیت ، جل و به‌رگ ناشیرین ، بۆگهن ، پی‌ی ده‌لی: مژده بیته به‌وه‌ی دل ناخوشت ده‌کات ، ئەمه ئەو پۆژه‌یه که په‌یمانته پی ده‌درا ، ئەویش ده‌لی: تو کیی ؟ پووت ئەو پووه‌یه که شه‌ر و خراپه دینیت ؟ ئەویش ده‌لی: من کرده‌وه خراپه‌کانی تو ، جا ده‌لی: په‌روه‌دگار قیامه‌ت هه‌لمه‌سینه [رواه أحمد (۵۳/۷۴/۷) و أبو داود (۴/رقم/۴۷۵۳) و غیرهما و هو حدیث صحیح ، بپوانه (احکام الجنائز للألبانی) (ل ۱۵۷-۱۵۹)] .

دل دانه‌وه‌ی که‌س و کاری مردو

(تَعْرِیةُ أَهْلِ الْمِیْتِ)

سوننه‌ته دل دانه‌وه‌ی که‌س و کاری مردو به‌ شتی که له دل ته‌نگی و ناخوشیه‌کانیان که‌م بکاته‌وه وه هانیان بدات له سهر ئارام گرتن و پرازی بوون به‌ قه‌ده‌ری خوا^(۳۴۲) ، وه دروست نییه که‌س و کاری مردو که شوینی که دیاری بکه‌ن بۆ کۆبونه‌وه بۆ (تَعْرِیة) ، وه خواردن بۆ ئەو خه‌لکه دروست بکه‌ن که دین بۆ (تَعْرِیة)^(۳۴۳) ،

(۳۴۲) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: له لای پیغه‌مبه‌ری خوا بووین (ﷺ) جا به‌کی که له که‌کانی ناردی به‌ شوینی‌دا و بانگی کرد و پی‌ی راگه‌یاند که‌وا کورپکی له سه‌ره مه‌رگ دایه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِرْجِعْ إِلَيْهَا فَأَخْبِرْهَا: أَنْ لِلَّهِ مَا أَخَذَ ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ، فَمُرْهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ ...)) واته: بگه‌رپه‌وه بۆ لای و پی‌ی راگه‌یه‌نه: که‌وا مولکی خواجه ئەوه‌ی بیباته‌وه ، وه مولکی ئەویشه ئەوه‌ی بیبه‌خشیت ، وه هه‌مووشتیک لای ئەو به‌ ماوه‌یه‌کی دیاری کراوه ، جا فه‌رمانی پی بکه با ئارام بگریته و چاوه‌پوانی پاداشتی خوا بیته ... [رواه البخاری (۱۵۰/۳/۱۲۸۴) و مسلم (۲/۶۳۵/۹۲۳)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیته) بپوانه (پ ۲۷۶) .

(۳۴۳) له بهر فہرموودہ کہی (جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فہرمووی: ((كُنَّا نَعْدُ الْإِجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ ، وَصَنِيعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ دَفْنِهِ مِنَ النَّيَاحَةِ)) واتہ: ئیمہ کؤبوونہ وہ له لای کہس و کاری مردو (تَعَزِيَّة) و دروستہ کردنی خواردن پاش ناشتنی مردو ہر دو و کیمان بہ شیوہن دا دہنا - مہ بہستی وہ کو شیوہن بہ حہراممان دہزانی - [رواہ ابن ماجہ (۱۶۱۲/۵۱۴/۴) وأحمد (۶۹۰۵) وصححه النووي في المجموع (۳۲۰/۵) والبوصيري في الزوائد وصححه الألباني في صحيح ابن ماجہ (۱۳۰۸)].

ئیمامی (النَّوَوِي) دہ فہرمی: وہ دانیشتن بؤ (تَعَزِيَّة) (شَافِعِي) و (مُصَنَّف) - دانہری (مُهَدَّب) ہ کہ خوی (مَجْمُوع) ی له شہرحیدا داناوہ - وہ هاوہ لان _ هاوہ لانی شافعی _ (نَص) یان پیڈا ناوہ کہ (مَكْرُوه) ہ ، فہرموویانہ: مہ بہست بہ دانیشتن ئہ وہیہ کہس و کاری مردوہ کہ له شوینیکدا دانیشن ، وہ ئہ وانہ یشی دہیانہ ویئت سہر خویشیان لی بکن پوو بکہ نہ ئہ و شوینہ ، فہرموویانہ: بہ لکو دہ بیئت ہر کہ سیئ بؤ ئیش و کاری خوی بپوات ، جا ہر کہ سیئ پییان گہ یشت سہر خویشیان لی دہ کات ، وہ جیاوازی نییہ ، له نیوان پیاو و ئافرت دا له (کَرَاهَة) ی دانشتن دا [المجموع (۳۰۶/۵)].

وہ مہ بہستی (النَّوَوِي) بہ (نَص) ی (شَافِعِي) ئہ وہیہ کہ له [الأم (۲۴۸/۱)] دہ یفہرمی: (وَأَكْرَهُ الْمَأْتَمَ ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بُكَاءٌ ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَجِدُّ الْحُزْنَ وَيُكَلِّفُ الْمُؤْتَمَةَ مَعَ مَا مَضَى فِيهِ مِنَ الْأَثْرِ) واتہ: (مَأْتَم) بہ باش نازانم ، ئہ ویش ئہ و کؤبوونہ وہیہ کہ بؤ کہس و کاری مردو دہ کریت تا خہ لکی سہر خویشیان لی بکات ، با گریانیشی له گہ لدا نہ بیئت ، چونکہ ئہ وہ دل تہنگیہ کہ تازہ دہ کاتہ وہ و ئہ رکیش له سہریان دروست دہ کات ، له گہ ل ئہ و (أثر) انہی پیشویش کہ له بارہیہ وہ ہاتوہ .

وہ (النَّوَوِي) دہ فہرمی: وہ (مُصَنَّف) و کہسانی تریش بہ لگہیہ کی تریشی بؤ دہ ہیئنہ وہ - له سہر (کَرَاهَة) ی - ئہ ویش ئہ وہیہ کہوا شتیکی دہینراوہ و (بِدْعَة) یہ .

بہ لکو سوننہ تہ خزم و دؤستان و دراوسیکانیاں خواردنیاں بؤ دروست بکن ، له بہر فہرموودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا کاتیئک (جَعْفَر) کوزرا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمووی: ((إِصْنَعُوا لِي لَيْلٍ جَعْفَرٍ طَعَامًا ، فَقَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ شَغَلَهُمْ ، أَوْ أَتَاهُمْ مَا يُشْغِلُهُمْ)) واتہ: خواردن بؤ کہس و کاری (جَعْفَر) دروست بکن ، چونکہ ئہ وان ئہ وہ یان بہ سہردا ہاتوہ کہوا سہرقالی کردوون [رواہ أبو داود (۳۱۱۶/۴۰۶/۸) والترمذي (۱۰۰۳/۲۳۴/۲) وابن ماجہ (۴۹۰/۱) وهو حديث حسن ، برواه صحيح الجامع (۱۰۱۵)].

نه و شتانه‌ی سوود به مردو ده‌گه‌یه‌نیت

(مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْمَيِّتُ)

دوعای موسولمانان^(۳۴۴) و بزاردنی قهرزه‌کانی^(۳۴۵)

(۳۴۴) له بهر فهرمووده‌ی خوی گه‌وره له سورته‌ی (الحشر: ۱۰) دا ده‌فهرمی: ﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ واته: وه نه‌وانه‌ی كه له دوعای نه‌وان - كوچه‌ران (مهاجرین) و سه‌رخه‌ران (أنصار) - دین ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان لیمان ببوره وه له و برایانه‌یشمان كه پیشمان كه تون له باوره‌میناندا و...

وه له بهر فهرمووده‌ی (أُمُّ الدَّرْدَاءِ) (خوی لی رازی بیئت) كه وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: ((دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ : آمِينَ ، وَلَكَ بِمِثْلِ)) واته: دوعای موسولمان بۆ برای موسولمانی به په‌نهانی وه‌رگراوه ، له لای سه‌ریدا فریشته‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ دانراوه ، هر کاتیک دوعای خیر بۆ براکه‌ی بکات ، فریشته تایبه‌ته‌که ده‌لی: خویبه وه‌لام بده‌روه ، وه هر وه‌ها بۆ خویشی [رواه مسلم (۴/۲۰۹۴/۲۷۳۳)].

(۳۴۵) له بهر فهرمووده‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی رازی بیئت) بروانه (پ ۲۷۹).

وه گپ‌رانه‌وه‌ی نه‌زریک كه به جی‌ی نه‌هینا بیئت نه‌گه‌ر پوژوویش بیئت^(۳۴۶) ، وه کاریکی چاکه‌ی به‌رده‌وام كه له پاش خویشی به‌رده‌وام بیئت ، وه زانیاریه‌ک كه له پاش خوی خه‌لکی سوودی لی وه‌رگرن ، وه نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی سالیح بیکات له کاری چاکه^(۳۴۷).

(۳۴۶) له بهر نه‌وه‌ی فهرموودانه‌ی كه له و باره‌یه‌وه هاتون ، له‌وانه فهرمووده‌ی (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) (خوی لی رازی بیئت) كه وا پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) كرد و فهرمووی: ((إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : إِقْضِهِ عَنْهَا)) واته: دایکم مرد و نه‌زری پوژووی له سه‌ر بوو؟ نه‌ویش فهرمووی: بیگپ‌ره‌وه بوی [رواه البخاری (۵/۳۸۹/۲۷۶۱) و مسلم (۳/۱۲۶۰/۱۶۳۸) و غیرهما].

(۳۴۷) له بهر فهرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لّی رازی بیّت) که‌وا پیته‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)) واته: نه‌گه‌ر ئاده‌میزاد بمریّت کرده‌وه‌ی ده‌بریّت ته‌نھا له سئ - ریگاوه - نه‌بیّت: له چاکه و خیریکی به‌رده‌وام ، یان زانیارییه‌ک سوودی لّی وهربریّت ، یان پۆله‌یه‌کی چاک دوعای خیری بۆ بکات [رواه مسلم (۱۶۲۱/۱۲۵۵/۳) و ابوداود (۲۸۶۳/۸۶/۸) و غیرهما].

تیبینی:

ئیسئا له ولّاتی ئیمه نه‌گه‌ر که‌سبک بمریّت دوا‌ی ته‌واو بوونی کۆری تعزیی که دوو پۆژ یان زیاتر ده‌خایه‌نیّت ، که‌س وکاری مردوه‌که ده‌پۆن کۆلکه مه‌لایه‌ک په‌یدا ده‌که‌ن ، تا وه‌کو ئیسقای تاوانه‌کان (إِسْقَاطُ الذُّنُوبِ)ی مردوه‌که‌یان بکه‌ن ، ئیتر نوژیی کردبیّت یان نه‌ه ، باوه‌ردار بیّت یان نه‌ه ، کاک‌ی کۆلکه مه‌لا ده‌ست ده‌کاته ژماردنی تاوانه‌کانی ، هه‌ر له نوژی نه‌کردنیه‌وه و پۆوه‌نه‌گرتن و زه‌کات نه‌دان و .. هتد هه‌موو تاوانه‌کانی له سه‌ر لا ده‌بات به‌ چهند دیناریکی بیّ نرخ ، به‌بیّ نه‌وه‌ی هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌ریان به‌ده‌سته‌وه بیّت ، مه‌گه‌ر به‌لگه‌ی عه‌قلی _ که له پاستیدا به‌لگه‌ی بیّ عه‌قلیه نه‌ک عه‌قلی چونکه عه‌قلی پاک هه‌رگیز دژایه‌تی نه‌قلی راست ناکات _ ، هه‌ر وه‌کو گاوره‌کان (نَصَارَى) که له سه‌ر ساآدا پروو ده‌که‌نه که‌نیسه‌کان و قه‌شه‌کان (صکوک الغفران)یان بۆ ده‌که‌ن ، به‌ هه‌ندیک پاره هه‌رچیان کردبیّت خوا لییان ده‌بوریت ، (تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا) .

سه‌ردانی گۆرستان

(زِيَارَةُ الْقُبُورِ)

دروسته سه‌ردانی گۆرستان بۆ پیاو و ئافره‌ت ، به‌ مه‌به‌ستی په‌ند وهرگرتن و یاد کردنه‌وه‌ی دوا پۆژ^(۳۴۸) ،

(۳۴۸) له بهر فەرموودە کە ی (أَبُو سَعِيدِ الْخَدْرِيِّ) (خوای لێ رازی بیئت) کە وای پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((إِنْ نَهَيْتُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَزُورُوهَا فَإِنَّ فِيهَا عِبْرَةً ، وَلَا تَقُولُوا مَا يُسْخِطُ الرَّبَّ)) واتە: من قەدەغەم لێ کردن کە وای سەردانی گۆرستان بکەن ، دە ئیستا سەردانی بکەن ، چونکە پەند و ئامۆزگاری تێدایە ، وە شتێک مەلێن کە پەروەرگارتان لێ تۆرە بکات [رواه الحاكم (۳۷۴/۱) والبيهقي (۷۷/۴) دون الجملة الأخيرة فأنها للبخار (۸۶۱/۴۰۷/۱) ومسلم عن (بريدة) بلفظ آخر (۹۷۷/۶۷۲/۲) وهو حديث صحيح ، بپوانه أحكام الجنائز(۱۷۹)].

تییینی:

وہ نافرەتیش وەکو پیاو وایە لە سەردانی گۆرستاندا لە بەر ئەم هۆیانە:

- ۱- فەرموودە کە ی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ): ((.. فَزُورُوهَا ..)) واتە: .. دە سەردانی بکەن .. (عام) ه و ئافرەتیشی بەردە کە ویت .
 - ۲- لە هۆی حەلال کردنە کە دا کە یاد کردنە وە ی مردنە ، ئافرەت و پیاو وە ک یە ک وان .
 - ۳- فەرموودە کە ی (عائشَة) (خوای لێ رازی بیئت) کە لە (پ ۳۲۲) دا هینا ومانە تە وە ، بە لگە یە کە ئافرەت دروستە سەردانی گۆرستان بکات .
- هەروەها فەرموودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ) کە وای فەرمووی: رُوِّيْكَ (عَائِشَةَ) لە گۆرستانە وە هات ، جا ووتم: ئە ی دایکی موسولمانان ، لە کوپوہ دییەت ، فەرمووی: ((مِنْ قَبْرِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ)) واتە: لە لای گۆری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) ه وە ، ووتم: ئە ی باشە پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) قەدەغە ی نە کردوہ لە سەردانی گۆرستان ، فەرمووی: ((نَعَمْ ، ثُمَّ أَمَرَ بِزِيَارَتِهَا)) واتە: بە لێ ، لە پیشدا قەدەغە ی کرد ، پاشان فەرمانی بە سەردانی کرد [رواه الحاكم في المستدرک (۳۷۶/۱) وهو حديث صحيح ، بپوانه أحكام الجنائز(۱۸۱)].
- بە مەرجێک شتێک نە کات خوای گەورە پێ ی پازی نە بیئت ، و قەدەغە ی کرد بیئت^(۳۴۹).

ئەوانە ی حەرەمە لای گۆر بکریت

(مَا يَحْرُمُ عِنْدَ الْقُبُورِ)

سەربیرین با لە بەر خوایش بیئت^(۳۵۰)،

(۳۴۹) وہك (طَوَاف) کردن به دهوریدا و هاوار پیی کردنی و داوا لی کردنی وپهنا پیی بردنی و ... هتد ئه و جزره په رستانه ی که هه ر ده بییت بۆ خوی گه وره بکریت ، که ئیستا له وولاتی ئیمه و زۆریه ی وولاتانی تری به ناو ئیسلامدا بۆ غهیری خوا ده کریت .
 ههروه ها شیوه ن کردن یا شین گیران و ... هتد ئه و شتانه ی که دروست نییه له سه ر گۆر یان گۆرستان بکریت ، له بهر ئه و به لگانه ی پیشو و ، وه ئه و به لگانه ی تریش که له مه و پاش باسی ده کهین له باسی (ئه و شتانه ی که حه رامه له لای گۆردا بکریت) .

تیبینی:

هه ندیک خه لک له ولاتی ئیمه دا فیخ بوون له سه ر گۆرستانه کان به پاره قورئان بۆ مردوه کان ده خوینن ، ده گه ریڻ به سه ر ئه و ئافره تانه دا ، که سه ردانی مردوه کانیا ن ده که ن ، پییان ده لئین: بایی ئه وه نده قورئانت بۆ بخوینم ؟ جا به دینار و دوو بۆیا ن ده خوینن ، له راستیدا ئه مه بازرگانی کردنه به سه ر ئایینی خوا ه !!

(۳۵۰) له بهر فه رموده که ی (أنس) (خوی لی رازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: ((لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ)) واته: له ئیسلامدا (عَقْر) نییه ، جا (عَبْدُ الرَّزَّاقِ بْنِ هَمَّامٍ) له واتای (عَقْر) دا فه رموی: له لای گۆره که یدا مانگایه ک یان شه کیکیان سه ر ده به ری [خرجه أبو داود (۷۱/۲) وقول عبد الرزاق له، والبيهقي (۵۷/۴) واحمد (۱۹۷/۳) وإسناده على شرط الشيخين].

(شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ) (په حمه تی خوی لی بییت) ده فه رمی: سه ربه ری له ویدا - له لای گۆردا - قه ده غه ی لی کراوه به گشتی ، هاو له کانمان - هه نه به لیکان - و که سانی تریش باسیان کردوه ، له بهر ئه م فه رموده یه ، (أَحْمَد) له په یوایه تی (المَرْوُزِي) دا فه رمویه تی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: ((لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ)) ، کاتیک که مردویه کیان به مردابه ووشتریان له سه ر گۆره که ی سه ر ده به ری ، جا پیغه مبه ری خویش (ﷺ) قه ده غه ی له وه کرد . وه (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) خواردنی گۆشته که یشی به باش نه زانیوه _ هاوه له کانمان ووتویانه _ هه ر وه ک ئه وه وایه که وا خه لکیکی زۆری ئه م کاته ی خۆمان لای گۆردا نان و خواردن ... ده که نه خیر [بروانه إقتضاء صراط المستقیم (ل: ۱۸۲)] .

ههروه ها ئیمامی (النَّوَوِي) ده فه رمی: سه ربه ری و (عَقْر) کردن له لای گۆردا (ذَم) کراوه ، له بهر فه رموده که ی (أنس) که [أبو داود والترمذي ريوایه تیان کردوه و ترمذی و تویه تی: حدیث حسن صحیح (۳۲۰/۵) بروانه المجموع] . ئه مه ئه گه ر سه ربه ری نه که بۆ خوا بوو به لام له ویدا سه ری به رن ، جا

نه گهر بؤ گۆره که بیكات به مه بهستی نه وهی خوئی لی نزیك بکاته وه و کاریکی بؤ جی به جی بکات _ سوودیکی پی بگه یه نیت یا زیانیکی له سهر لا بدات _ نه وه شیریکی گه وره یه و بهری نه فره تی خوای گه وره ده که ویت ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرموی: ((لَعَنَ اللَّهُ (وَفِي رِوَايَةٍ: مَلْعُونٌ) مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ)) [رواه أحمد (۲۸۱۷) بسند حسن عن ابن عباس ومسلم (۸۴/۶) عن علی نحوه]. وه خواردنیشتی حرامه ، له بهر فه رموده ی خوای گه وره: ﴿ .. أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ﴾ [بروانه الزواجر للفقیه الهیتمی (۱۷۱/۱)].

وه قه ده غه یش کراوه له بهر زکردنه وهی ، وه له هه لگرتنی به گه چ یان به چیمنتو ، وه له نووسین له سهری ، وه له دروست کردنی خانوو له سهری ، وه له دانیشتن له سهری (۳۵۱) ، وه له نویژ کردن پروو به ره و گۆر (۳۵۲) ، وه له نویژ کردن له لایدا با روویشی تی نه کریت (۳۵۳) ،

(۳۵۱) له بهر فه رموده که ی (جابر) (خوای لی رازی بیت) که وا فه رموی: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ ، وَأَنْ يُقَعَدَ عَلَيْهِ ، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ (أَوْ يُزَادَ عَلَيْهِ (أَوْ يُكْتَبَ عَلَيْهِ))) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) قه ده غه ی کردوه که وا گۆر گه چ کاری بکریت ، وه له سهری دابنیشیت ، وه خانوی له سهر دروست بکریت ، یان زیاتر بهر ز بکریت وه ، یان نووسینی له سهر بکریت [رواه مسلم (۹۷۰/۶۶۷/۲) والترمذی (۱۰۵۸/۲۵۸/۲) والزیادتان لأبی داود (۳۲۱۰/۴۵/۹) مع العون والنسائی (۲۸۴/۱)].

وه له بهر فه رموده که ی (أبو الهیاج الأُسَدي) که وا فه رموی: (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) پیوی ووت: ((أَلَا أْبَعَثُكَ عَلِيٌّ مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) ، أَنْ لَا تَدَعَ تَمَثَّالًا [وَفِي رِوَايَةٍ: صُورَةً] فِي بَيْتٍ إِلَّا طَمَسْتَهُ ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)) واته: ئایه ره وانه ت نه که م بؤ نه وهی که پیغه مبهری خوا (ﷺ) منی بؤ ره وانه کرد ، نه وهی که هیچ بتیک (وینه یه ک) نه هیلیت له هیچ مالیکدا (ئیللا) تیکی ده بیت ، وه هیچ گۆریکی به رزیش نه بینیت (ئیللا) ته ختی که بیت [رواه مسلم (۶۱/۳) وأبوداود (۷۰/۲) والترمذی (۱۵۲/۲) وغیرهم وه فه رموده ی تریش زوره له م باره یه وه بروانه (احکام الجنائز ل (۲۰۴-۲۱۰)].

(۳۵۲) له بهر فه رموده که ی (أبو مرثد الغنوی) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: ((لَا تُصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا)) واته: نویژ به ره و

گۆر مه‌که‌ن ، وه له سه‌ریشی دامه‌نیشن [رواه مسلم (۹۷۲/۶۶۸/۲) وأبو داود (۳۲۱۳/۴۹/۹) مع‌العون والترمذی (۱۰۵۵/۲۵۷/۲) والنسائی (۶۷/۲)].

(۳۵۳) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لّی رازی بیّت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحَمَامَ)) واته: زه‌وی هه‌مووی مزگه‌وته - پا‌که بو نو‌یژ کردن له سه‌ری - جگه له گۆرستان و گه‌رامو (حَمَام) _ شوینی خو شو‌ردن _ نه‌بیّت [رواه أبو داود (۴۸۸/۱۵۸/۲) والترمذی (۳۱۶/۹۹/۱) وغيرهما وهو حديث صحيح ، بروانه الإرواء (۲۸۷) وصحيح الجامع (۲۷۶۷)].

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لّی رازی بیّت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ ، وَلَا تَجْعَلُوهَا قُبُورًا)) واته: هه‌ندی‌که له نو‌یژه‌کانتان - نو‌یژی سو‌ننه‌ت - له ماله‌کانتاندا بکه‌ن ، وه ماله‌کانتان مه‌که‌نه گۆرستان [رواه البخاری (۴۲۰/۱) ومسلم (۱۸۷/۲) وغيرهما].

وه له دروست کردنی مزگه‌وت له سه‌ری^(۳۵۴) ، وه له کردنی به شوینی جه‌ژن و شادی^(۳۵۵) ، وه له سه‌فه‌ر کردن و بار پی‌چانه‌وه بو لای^(۳۵۶) ، وه له داگیرساندنی گلۆپ و چرا له سه‌ری^(۳۵۷) ، وه قه‌ده‌غه‌یش کراوه له شکاندنی ئی‌سقانی^(۳۵۸) مردو .

(۳۵۴) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لّی رازی بیّت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ)) (و‌فی روایه: لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى) (إِتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ)) واته: خوای گه‌وره جووله‌که و گاووره‌کان بکوژیت (نه‌فره‌تی خوا له جووله‌که و گاووره‌کان) چونکه گۆری پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان کرده مزگه‌وت [رواه البخاری (۴۲۲/۱) وأبو داود (۷۱/۲) وغيرهما والرواية الثانية لمسلم وابوعوانة (۴۰۰/۲)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لّی رازی بیّت) که‌وا فه‌رموی: له پی‌غه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بیست که‌وا فه‌رموی: ((إِنَّ مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُدْرِكُهُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ ، وَمَنْ يَتَّخِذُ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ)) واته: خراپترین خه‌لکی ئه‌و خه‌لکه‌یه که‌وا قیامه‌ت هه‌لده‌سیت و ئه‌وان زیندوون ، وخه‌لکی‌که که گۆر ده‌که‌نه مزگه‌وت [رواه أحمد (۳۸۴۴) ورواه ابن ابی شیبه و ابن حبان فی صحیحه وهو حديث حسن ، بروانه أحكام الجنائز (۲۱۷)].

وه فه‌رموده‌ی تر له م باره‌یه‌وه زۆره بروانه [أحكام الجنائز (ل ۱۱۶-۱۱۹)].

(۳۵۵) به‌وهی له چه‌ند کاتیکی دیاری کراو دا سهردانی بکریت به مه‌به‌ستی خواپه‌رستی کردن له لایدا یا بؤ هر مه‌به‌ستیکی تر ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه‌رمووی: ((لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا ، وَلَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا ، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَيَّ ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي)) واته: گورپه‌که‌م مه‌که‌نه جه‌ژن ، وه ماله‌کانیشتان مه‌که‌نه گورستان ، وه له هر شوینیک دا بوون ئه‌وه سلاواتم له سهر بدهن ، چونکه سلاواته‌کانتان پی ده‌گات له ریگه‌ی ئه‌و فریشتانه‌ی که بؤ ئه‌و مه‌به‌سته دیاری کراوه [رواه أبو داود (۲/۳۱۶-۲۶ مع العون)].

(۳۵۶) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه‌رمووی: ((لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى)) واته: کول به کولدا نادریت و سه‌فه‌ر ناکریت بؤ هیچ شوینیک _ له بهر پیروزی _ ته‌نھا بؤ سی مزگه‌وت نه‌بیئت ، بؤ مزگه‌وتی حه‌رام و مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و مزگه‌وتی (الْأَقْصَى) [رواه البخاري (۳/۶۳/۱۱۸۹) و مسلم (۲/۱۰۱۴/۱۳۹۷)] و غیره‌ما ، وه بؤ زیاتر تی گه‌یشتن له م باسه بروانه (أحكام الجنائز ل ۲۴۴-۲۳۱)].

(۳۵۷) له بهر ئه‌وه‌ی شتیکی داهینراوه ، پیشینان(السلف) نه‌یانکردوه ، وه فه‌وتانی مالیشه به بی سوود ، که له شه‌ریعه‌تدا حه‌رامه ، وه لاسایی کردنه‌وه‌ی (مَجُوس) ه ناگر په‌رسته‌کانه ، که فه‌رمانمان پی کراوه جیاوازیان له گه‌لدا بکه‌ین ، ئه‌مه‌یش رای (إِبْنُ حَبْرٍ الْهَيْتَمِيُّ) ه ، له [الزواجر (۱/۱۳۴) دا]. وه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یش که ده‌یکاته به‌لگه _ وه (إِبْنُ الْقَيْمِ) یش دیکاته به‌لگه _ له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) وه ده‌یگپنه‌وه: ((لَعَنَ اللَّهُ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ)) واته: نه‌فره‌تی خوای گوره له و ئافره‌تانه‌ی که‌وا زور سهردانی گورستان ده‌که‌ن ، وه له و که‌سانه‌یش که‌وا مزگه‌وتی له سهر دروست ده‌که‌ن ، وه له وانه‌یشی که‌وا چرای له سهر داده‌گیرسین [رواه ابو داود (۳/۵۵۸/۳۲۳۶) والنسائي (۴/۹۴/۲۰۴۳) والترمذی (۲/۱۳۶/۳۲۰)] فه‌رموده‌که‌ له (سَنَد) ه که‌ی‌دا (بَادَأَم) ی تی دایه که لای پی‌او(رِجَال) ناسه‌کان زور لاوازه ، بروانه [تهذیب السنن (۴/۳۴۲)] وه بروانه [سلسلة الأحاديث الضعيفة: ۲۲۳] .

(السُّرُجُ): چراو گلۆپ ده‌گریته‌وه . وه واتای پسته‌ی یه‌که‌م و پسته‌ی دووه‌میشی راسته ، له بهر ئه‌و فه‌رمودانه‌ی که باسمان کرد ، بروانه [أحكام الجنائز ل(۲۳۲-۲۳۳)].

(۳۵۸) له بهر فہرمودہ کہی (عائشۃ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((إِنَّ كَسْرَ عَظْمِ الْمُؤْمِنِ مِيتًا ، مِثْلَ كَسْرِهِ حَيًّا)) واتہ: شکاندنی ئیسقانی باوہ پدار بہ مردوی ، وہکو شکاندنیتی بہ زیندوی [رواہ ابو داود (۶۹/۲) وابن ماجہ (۴۹۲/۱) وأحمد (۱۰۰/۶) والدارقطنی (۳۶۷) وغیرہم وهو حدیث صحیح ، بروانہ صحیح الجامع (۲۱۴۳)].

ئیمامی (النَّوَوِي) دہفہرمی: دروست نییہ تیکدانی گور بہ بی ہیچ ہویہ کی شرعی بہ یہک دہنگی ہاوہ لآن - شافعیکان - بہ لام ئہ گہر ہویہ کی شرعی ہہبوو ئہوہ دروستہ [بروانہ (المجموع ۳۰۳/۵)].

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئہوہ بہشی یاساکانی مردویش کوتایی پی ہات ، بہ یارمہتی
خوای گہورہ ئیستا دہست بہ باسکردنی بہشی زہکات دہکہین.

